

Biblické úkoly 2008

Učednictví

Učednictví
Betram Melborne
Biblické úkoly – 1. čtvrtletí 2008

Foto: Dan Hrdinka

Technická redakce

Vydalo nakladatelství Advent-Orion, spol. s.r.o.
pro Církev adventistů sedmého dne

Vytiskla tiskárna AlfaPRINT, SR

Vydání první, Praha 2008

ISBN 978-80-7172-069-0

ISSN 0409-3208

ÚVOD

Učednictví

I když se o učednictví křesťané zajímali po celá staletí, pro první následovníky Ježíše Krista bylo učednictví víc než jen předmětem jejich zájmu. Bylo pro ně zkušeností následování Pána Ježíše. Učednictví – to byl vztah ke Kristu, který je proměňoval, osvobozoval a uschopňoval. A čím bylo učednictví tehdy pro ně, tím se má stát také pro nás.

Učedník je člověk, který přijal Ježíše Krista za svého Spasitele. Rozhodl se, že bude upevňovat svůj vztah s Bohem a v moci Ducha svatého dovolí, aby se pro něj stal Ježíš Pánem ve všech oblastech života. Učedníci se zavázali být zodpovědnými členy církve, aktivně a vytrvale se zapojovat do služby Bohu a bližním. Jejich hnací silou je vnitřní motivace Božím Duchem.

Na učednictví se můžeme dívat dvěma způsoby: 1) Můžeme ho zkoumat s přihlédnutím na historickou situaci, která měla vliv na Mistra a jeho učedníky. 2) Můžeme jej posuzovat z pohledu podstaty křesťanského života. Abychom pochopili charakter a význam křesťanského učednictví, musíme vzít do úvahy oba tyto přístupy.

V prvním století žilo mnoho uznávaných učitelů, kteří si shromažďovali učedníky a kterých si lidé vážili. V křesťanském učednictví však jde o víc. Křesťan je napodobitel Ježíše Krista a jeho následovníků, a proto v sobě učednictví zahrnuje následování a napodobování Ježíše.

Na učednictví se můžeme dívat ještě jiným způsobem. 1) Z pohledu prvních Ježíšových učedníků, 2) a z pozice současnosti.

Když člověk uvažuje o učednictví v souvislosti s Ježíšem a jeho následovníky, vyvstává mu několik otázek. Jaké to bylo, když Ježíš osobně povolával, učil a vychovával učedníky? Jaké to asi bylo, když lidé pozorovali Ježíše a učili se z jeho příkladu?

Velmi důležitá je pro nás také další otázka: Co znamená učednictví pro křesťany, kteří žijí dvě tisíciletí poté, co Ježíš žil a učil? Co znamená pro Kristovy učedníky v 21. století? Co znamená pro lidi, kteří žijí ve společnosti radikálně odlišné od té, ve které žil On a jeho první učedníci?

V úkolech na toto čtvrtletí se podíváme na učednictví jako na zkušenost mezi Ježíšem a těmi, které povolal, aby se od něj učili. Budeme zkoumat, co všechno v sobě učednictví zahrnuje a kdo je skutečný učedník. Budeme se zamýšlet nad tím, jak se člověk stává učedníkem, a objevovat důležité znaky učednictví. Porovnáme Ježíšovo učednictví s učednictvím jiných učitelů. Kromě toho budeme hovořit o falešných učednících, o ženách a učednictví, o vztahu mezi příslušností k národu a učednictvím. Prostudujeme praktické pokyny pro učedníky, podíváme se, jak vypadá učednictví, když se dostane do problémů. Budeme tedy uvažovat o tom, co potřebujeme, abychom se stali učedníky, kteří žijí ve víře v blízky druhý příchod Ježíše Krista.

Autor Bertram Melborne je spolupracovníkem oddělení sobotní školy Generální konference. Pochází z Jamajky. V době psaní těchto úkolů byl děkanem Howard University School of Divinity ve Washingtonu. Je ženatý, má tři dospělé děti.

UČEDNICTVÍ – ZÁKLADNÍ PŘEHLED

Texty na tento týden: Mt 4,18–22; 10,24.25; Mk 3,13.14; 8,34.35; L 14,25.26

Základní verš

Když procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ (Mt 4,18.19)

Kazatel Dwight E. Stevenson jednou vyprávěl příběh o španělských dobyvatelích Ameriky z 16. století, který ukazoval na jednu důležitou zásadu učednictví: „Poté, co generál Cortez vylodil svých 500 dobyvatelů na východním pobřeží Mexika, loď zapálil.

Když vojáci sledovali, jak jediný prostředek jejich možného ústupu končí v plamenech, pochopili, že jim nezbývá jiná možnost než dobýt pro Španělsko Nový svět. Svůj život museli zcela zasvětit tomuto poslání.

Také ti, kteří přijali Krista a rozhodli se být jeho učedníky, jsou vyzváni, aby „zapálili loď v přístavu“. Kristus vybízí své následovníky, aby se neohlíželi zpět, ale kráčeli směrem kupředu.

Týden ve zkratce

Co je podstatou učednictví? Kdo se může stát učedníkem? Je učednictví dobrovolné? Jaké jsou podmínky učednictví?

DVA POHLEDY NA UČEDNICTVÍ

Pojem učednictví se v Písmu objevuje ve dvou rovinách – historické a osobní.

Historicky se týká vztahu mezi Kristem, Pánem a učitelem, a jeho prvními následovníky, které známe pod jménem učedníci. V podstatě jde o ty, kteří měli s Ježíšem z Nazareta, Kristem, Božím Synem, blízké a výjimečné spojení.

V rovině osobní hovoříme o učednictví v souvislosti se střetnutím odehrávajícím se mezi třemi stranami: mezi Kristem, člověkem, který prožil změnu, a mezi „světem“. Začíná odpovědí na Ježíšovo povolání a z tohoto rozhodnutí se pak odvíjí další projevy života ve víře. Učednictví se tedy netýká jen konkrétních činností, které křesťan pro Krista dělá, ale také toho, jak je v nich Kristus představen. Právě zde se mohou oba prvky učednictví – historický a osobní – prolínat. Současné učednictví se může inspirovat a poučit ze zkušeností prvních učedníků a jejich Mistra.

Na základě Mt 4,18–22 načrtni podstatu učednictví. Jakou výzvu adresoval Ježíš Petrovi a Ondřejovi? Porovnej to s výzvou Jakubovi a Janovi.

Jak nám odpověď těchto učedníků objasňuje naše chápání učednictví? Čti také J 1,40–42. Co nás chtějí tyto verše naučit?

V čem spočívá podle verše Sk 11,26 smysl učednictví?

Jak chápeš učednictví na základě toho, co jsme doposud řekli? Co to znamená pro tebe osobně?

KDO JE UČEDNÍK?

Slovo učedník pochází z řeckého slova „mathétés“, což znamená žák, učeň nebo stoupenec, přívrženec. Jde o člověka, který se zaměřil na určitý cíl. V Novém zákoně, a zejména v evangeliích, je toto slovo použito většinou pro Ježíšovy učeníky. Vztahuje se na „učně nebo žáka, který je oddaný svému učiteli nebo hnutí, stejně jako ideám a závazkům tohoto učitele nebo hnutí“ (Happer´s Bible Dictionary). Učedník je tedy žák nebo učeň, který se učí od mistra nebo učitele, aby získal co nejvíce vědomostí a zkušeností. Tak jako dítě nemůže existovat bez rodiče, ani učeňík nemůže být bez učitele. Novozákonní výraz učedník je použit především v souvislosti s Ježíšovými učedníky.

Učednictví zahrnuje ochotu následovat příkazy a plnit povinnosti. K čemu vyzýval Ježíš slovy: „Kdo přichází ke mně a neodvede se zřící svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým učedníkem.“ (L 14,25.26)? Jak máme tato slova přenést do našeho každodenního života?

Jestliže jsou také dnešní křesťané učedníky, od koho se mají učit? Komu mají být oddaní a věrní? Církvi? Věrouce? Nějakému nadanému a přitažlivému kazateli, který dobře káže a organizuje? Anebo Ježíši? Co nám o tom říkají verše 1 K 1,10–17, zejména verš 12?

V Novém zákoně byl učedník člověkem, který se rozhodl následovat Ježíše a učit se od něj. Je tomu dnes jinak? Ještě jednou si přečti Ježíšova slova, která zaznamenal Lukáš. Do jaké míry ti tento popis odpovídá? Jsi skutečně Kristův učedník? Co ti tvá odpověď prozrazuje o tobě a tvém odevzdání se Ježíši?

JAK SE ČLOVĚK STÁVÁ UČEDNÍKEM?

Jak se podle Mk 1,19.20 stávají lidé Ježíšovými následovníky?

Ve většině novozákonních příběhů byli učedníci vybráni: Pán je zavolal a oni na toto pozvání odpovídali. Člověk sám ze sebe učedníka neudělá. Stává se jím, když přijímá Mistrovo povolání.

Co se v uvedených verších dočítáme o povolání?

Mk 2,13.14 _____

Mk 3,13.14 _____

L 5,8–11 _____

J 1,43 _____

Sk 9,4–6 _____

Tyto texty svědčí o tom, že v otázce učednictví nebyl iniciativní člověk, ale Mistr. Všichni učedníci podle těchto veršů kladně reagovali na Pánovo pozvání.

Dokonce ani odpověď na Ježíšovo pozvání nespočívala na člověku, který byl povolán. I v tom se projevila Boží iniciativa. Ježíš říká: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal.“ (J, 6.44) Učednictví je ve skutečnosti dílo milosti. Bůh zajistil všechno potřebné pro naše spasení. Povolává nás a chce nás přijmout. Může někdo pochybovat o tom, že spasení je jediné z milosti?

Již to, že čteš tato slova, naznačuje Boží působení ve tvém životě. Jak odpovídáš na Mistrovo pozvání? O čem svědčí tvé skutky?

PODMÍNKY UČEDNICTVÍ

Z toho, co jsme již řekli, vyplývá několik podmínek učednictví.

1. Učednictví v Novém zákoně začínalo Ježíšovou výzvou, aby ho konkrétní člověk následoval. Podstatná byla odpověď povoláního. Z toho vyplývá, že jednou z podmínek učednictví je ochota následovat.
2. Tato ochota musí být založena na něčem konkrétním, co učedník považuje za hodnotné a následováníhodné. Povolání lidé u Ježíše objevili něco, s čím se dříve u nikoho jiného nesetkali. Svou víru v něj upevnili tím, že jej ochotně následovali.
3. Ochota následovat Krista a důvěřovat mu vede ke kladné odpovědi na Ježíšovo povolání k učednictví. Bez kladné odpovědi by nebylo učednictví.

Kladná odpověď a ochota následovat Pána jsou neúčinné, jestliže je poslušností neproměníme ve skutečnost. Všechny, které Ježíš povolal, následně vyzval, aby jej následovali. A oni to ihned učinili! To znamená, že byli poslušní. Poslušnost tedy byla podmínkou učednictví. Poslušnost ne ve smyslu bezhříšnosti, ale ve významu ochoty z lásky se odevzdat Mistrovi. Ten, kdo vědomě neposlouchá, nemůže být úspěšným následovníkem svého Mistra. Z odpovědi Ježíšových učedníků je jasné, že zcela skoncovali s minulostí. Aby mohli následovat Ježíše, zanechali svého zaměstnání, opustili rodiny a svůj majetek. Dali si záležet na tom, aby byli poslušní výzvě milovat Mistra víc, než cokoliv ostatního. Být učedníkem nemusí nevyhnutně znamenat, že se máme zachovat stejně, ale že bychom byli ochotni všechno pro něj opustit, kdyby to bylo potřebné.

Jaké další podmínky učednictví nacházíme ve verších Mt 16,24.25; Mk 8,34.35 a L 9,23? Jaké je hlavní poselství těchto veršů? Jak můžeš tento princip uplatňovat ve svém životě?

POSTATA UČEDNICTVÍ

Součástí následování Mistra byla také výzva žít s ním ve společenství a přátelství. Mezi Ježíšem a jeho učedníky muselo existovat úzké spojení. Tento blízký vztah byl vlastně základem, podstatou učednictví. Vidíme to z Ježíšových slov v J 15,5: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.“ Těsné pouto mezi vinným kmenem a ratolestí, které inspirovalo Ježíše, aby použil tuto ilustraci, je vskutku pozoruhodné.

V J 15,9 Ježíš přirovnává svůj vztah k učedníkům ke vztahu mezi ním a svým Otcem. Vyzývá učedníky, aby zůstali v jeho lásce. To jen podporuje myšlenku, že s ním potřebujeme žít v blízkém spojení.

Co se z následujících veršů můžeme naučit o učednictví?

Mt 10,32-33 _____

Mt 22,37-40 _____

J 14,15 _____

Jak rozumíš veršům Mt 10,24.25 a L 6,40? Co je v nich o učednictví?

Jak už jsme řekli, učednictví znamená rozloučit se s minulostí, protože inspiruje k určité vizi do budoucnosti. Učedníka vede kupředu vědomí, že bude se svým mistrem, že se bude od něj učit a stále více se mu podobat. V Mk 3,14 je psáno, že učedníci byli vyzváni, aby „byli s ním“. Není možné, aby byl učedník s Ježíšem, a neučil se od něj. Kromě toho se učedníci nadchli vizí Božího království a toužili se stát jeho součástí.

Stává se ti, že prožíváš při svém chození s Pánem únavu nebo vyčerpání? přečti si znovu verše uvedené v tomto úkolu a přemýšlej, jak tě mohou povzbudit, usměrnit a dát ti naději.

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti text na stranách 84–87, 152–155 a 183 (DA 139–143; 244–251; 292).

„Teoretické poznání pravdy nebo vyznání víry nikoho nezachrání. Jestliže nepatříme Kristu bezvýhradně, nepatříme mu vůbec. Polovičatost v křesťanském životě podlamuje předsevzetí a oslabuje touhy lidí.“ (COL 50)

„(Matouš) nechal všeho, vstal a šel za ním.“ (L 5,27.28) Neváhal, nepochyboval, nemyslel na výnosné zaměstnání, které má zaměnit za chudobu a strádání. Stačilo mu, že bude moci být s Ježíšem, poslouchat ho a podílet se na jeho díle.

Tak tomu bylo i s učedníky, které Ježíš povolal před ním. Petr a jeho přátelé na Ježíšovu výzvu také okamžitě opustili své čluny a síť. Někteří z nich podporovali své blízké, kteří na nich byli závislí. Když však přijali Spasitelovo pozvání, neváhali a neptali se, z čeho budou žít a jak uživí rodinu. Uposlechli výzvy...“ (TV 170; DA 273)

Otázky k přemýšlení

- 1. Jaký je rozdíl mezi učednictvím a členstvím v církvi? Proč je důležité uvědomit si tento rozdíl? Může být někdo členem církve, ale nestát se učedníkem?**
- 2. Znovu si přečti uvedený citát od Ellen G. Whiteové. Jasně říká, že se potřebujeme úplně odevzdat Ježíši bez ohledu na to, co nás to bude stát. Může někdo tento princip zneužít a vyhnout se tak povinností, které mu zde Bůh svěřil? Jak zjistit rozdíl mezi skutečným odevzdáním se a tím, když někdo odevzdání chápe jako příležitost dosáhnout vlastních cílů?**
- 3. Co znamená úplně se odevzdat Pánu? Jak se může odevzdání a učednictví projevit prakticky? Polož si otázku: je moje věrnost Pánu pomoci a obohacením pro ty, kteří žijí okolo mne?**
- 4. Co znamená zapřít sám sebe a vzít svůj kříž? I když máme sklon přemýšlet o tomto příkazu v souvislosti s osobním životem, mohla by tato slova platit také pro tvůj sbor jako celek? Jestliže ano, jak?**

UČEDNICTVÍ KDYSI A DNES

**Texty na tento týden: Mt 24,14; 28,19.20; Mk 16,20;
J 3,21–30; Sk 5,34–39**

Základní verš

Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo potvrdzoval znameními. (Mk 16,20)

S pojmem učednictví se setkáváme mnohem dříve než v době, kdy Ježíš začal svoji pozemskou službu. Několik staletí před jeho příchodem v lidském těle na tento svět žili učitelé, kteří si okolo sebe shromažďovali žáky a svým učením usměřovali jejich život. Vidíme to u Řeků, Židů, Číňanů a dalších starověkých národů. Mezi některými učiteli a jejich žáky byly tak blízké vztahy, že učitelé odmítali, aby je nazývali mistry a jejich žáky učedníky.

V tomto úkolu budeme porovnávat tento druh učednictví s Ježíšovým učednictvím a přemýšlet nad tím, jaké důsledky z toho vyplývají pro Kristovy následovníky v 21. století.

Týden ve zkratce

Jakou podobu mělo učednictví u Židů a Řeků? Jaký byl rozdíl mezi učednictvím u Jana Křtitele a u Ježíše Krista? Čím může být učednictví v Ježíšově době přínosem pro dnešní učedníky?

UČEDNICTVÍ U ŘEKŮ

Někteří z poutníků, kteří se přišli o svátcích klanět Bohu, byli Řekové. Ti přistoupili k Filipovi, který byl z Betsaidy v Galileji, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ (J 12,20.21)

O Řecích něco vypovídá už samotná jejich účast na židovském svátku. Z celé stati je patrné, že se tam tehdy odehrála významná událost. Proto by nás postoj Řeků neměl překvapit.

Co se tehdy podle veršů Jr 29,13; J 1,9; 6,44 a Sk 10,34.35 v Jeruzalémě odehrálo?

V předchozím týdnu jsme si pověděli, že Ježíš si vyvolil své učedníky. Na první pohled se nám možná zdá, že uvedené verše naznačují něco jiného. Můžeme však s jistotou říci, že Duch Boží působil i na tyto Řeky.

V Řecké kultuře mělo učednictví mnoho různých podob. Vyskytli se tam i učitelé, kteří si sami vybírali své učedníky, ale běžnější bylo, že si učitele vybírali sami žáci. Další zvyklostí bylo, že žáci platili učitelům určitý poplatek.

V tomto případě čteme, že několik Řeků – pod vlivem Ducha Svatého – hledalo Ježíše, aby se od něho něco naučili. Jejich zkušenost nám ukazuje, že Bůh využívá toho, co známe, aby nám dal poznat víc. Ellen G. Whiteová poznamenává, že „Řekové chtěli poznat pravdu o jeho poslání“, a dodává, že Ježíš jejich prosbě vyhověl (TV 396; DA 622).

Jak by ses zachoval, kdyby za tebou někdo přišel s prosbou vidět Ježíše? Jak bys mu představil Ježíše?

UČEDNICTVÍ U ŽIDŮ

Zmínky o vztahu mezi žáky a učiteli nacházíme i ve spisech některých židovských učenců. Známí jsou dva slavní rabíni – Hillel a Šamaj, kteří měli v Jeruzalémě konkurující si školy. I oni se snažili získat následovníky. Ve Skutcích čteme, že Saul z Tarzu byl žákem rabína Gamaliela, dalšího významného židovského učitele z prvního století našeho letopočtu. (Sk 5,34–39; 22,3)

Co se z veršů Sk 5,34–39 a 22,3 dovídáme o Gamalielovi?

V prvním století působili mezi Židy známí učitelé. Přitahovali žáky z celého světa do Jeruzaléma, centra teologického a právního židovského vzdělání, kteří toužili pochytit něco z učení těchto mistrů. Mladý Žid, který se chtěl stát rabínem, se začal vzdělávat velmi brzy. Byl v osobním kontaktu se svým učitelem, poslouchal jeho pokyny, napodoboval jeho gesta a učil se od něho ve škole i běžném životě. Při vyučování si osvojoval způsob myšlení svého mistra. Když zvládl základní učivo, byl jmenován laickým znalcem zákona. Poté, co dosáhl předepsaného věku, mu byl udělen titul „rabi“, stejně jako pravomoc právoplatně spojovat a rozdělovat „věčné sliby“ Židů po celém světě.

To, co jsme uvedli, stručně představuje vztah učitele a žáka v židovství v no-vozákonní době. Jak nám to pomáhá lépe pochopit verše Mt 16,19 a 18,18?

Který z tvých učitelů nejvíce ovlivnil tvůj život a postoje? Které z jeho vlastností na tebe nejvíce zapůsobily? Jak můžeš napodobit jeho vlastnosti v osobním životě?

UČEDNÍCI JANA KŘTITELE

Co se z veršů J 3,21–30 dovídáme o Janu Křtiteli? Byl i on učitelem, který získával učeníky? Přestože neměl rabínské vzdělání, nazývali ho „rabi“. Co nám to prozrazuje o úctě, jakou mu prokazovali jeho žáci?

Někteří Židé uvažovali o tom, zda není Jan Křtitel Mesiášem. Tak nám to naznačují otázky poslů, které vyslali kněží a levité z Jeruzaléma za Janem Křtitelem. (J 1,19–28) Jejich otázky jsou důležité, zvláště když vezmeme do úvahy dvojí chápání mesiášského poslání, jaké vzniklo mezi Židy v období mezi Starým a Novým zákonem. Podle tohoto chápání Židé očekávali mesiáše – kněze z pokolení Léviho a mesiáše – krále z pokolení Judova. Proto je pozoruhodné, že byli vysláni právě kněží a levité z pokolení Léviho.

Je možné, že Janovi učedníci považovali svého mistra za mesiáše – kněze, protože byl z pokolení Léviho. Podnět jim mohli dát návštěvníci Jeruzaléma, kteří se Jana ptali na jeho poslání. Někteří učenci se domnívají, že právě z tohoto důvodu uvádí autor čtvrtého evangelia tolik zmínek o tom, co Jan Křtitel pověděl o Ježíši. Chtěl, aby bylo naprosto jasné, že Jan Křtitel považoval za Mesiáše Ježíše, nikoli sebe. V této souvislosti musíme zřejmě chápat i verše J 3,25.26.

Který problém vyvolal mezi Janovými učedníky určité obavy? (J 3,21–30) O čem tyto obavy vypovídají? Jakou odpověď jim dal Jan? Co to prozrazuje o jeho charakteru? Jakou zásadu ukrytou v jeho odpovědi můžeme přenést do svého života?

JEŽÍŠOVI UČEDNÍCI

Ježíš si vyvolil učedníky hned na začátku své veřejné činnosti. Na židovské scéně prvního století se objevil jako učitel, který shromažďuje žáky podle zvyku řeckých a židovských učitelů. Jan pokřtil Ježíše v rámci přípravy na jeho poslání. Oba měli mnoho společného.

Podobně, jak to naznačuje židovská a řecká tradice, měl i Ježíš učedníky, kteří chodili všude s ním, naslouchali tomu, co učí, a napodobovali ho. (Mt 5,1.2; J 1,35–40; 2,1.2)

Pozorně si přečti Mt 4,18–20. Na základě části z neděle a pondělí pak porovnej, jak se mohl někdo stát učedníkem Ježíše Krista, některého řeckého učitele a tradičního rabína. Co měli společného a v čem se lišili?

„Až dosud se nikdo z učedníků plně nevěnoval službě Kristovu dílu. Byli svědky mnoha zázraků a naslouchali jeho učení, ale neopustili ještě svá původní zaměstnání. Uvěznění Jana Křtitele pro ně bylo hořkým zklamáním. Pokud bylo výsledkem Janova poslání, pak měl jejich Mistr, proti němuž se spojili všichni náboženští vůdcové, jen chmurné vyhlídky do budoucna. Za těchto okolností byl pro ně krátkodobý návrat k rybaření úlevou. Nyní je však Ježíš vyzval, aby zanechali svého způsobu života a připojili se k němu. Petr pozvání přijal. Na břehu oslovil Ježíš tři učedníky: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ (Mt 4,19) Ihned všeho nechali a šli za ním.“ (TV 153.154; DA 246–249)

Když chceš Ježíše následovat, čeho se podle jeho výzvy potřebuješ vzdát? Jaká je tvoje odpověď? Co ti brání zcela se Ježíši odevzdat?

UČEDNICTVÍ DNES

Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znameními. (Mk 16,20)

Jakým typickým znakem se podle úvodního verše vyznačovali Ježíšovi učedníci? Nalézáte v tomto verši nějaké poselství i pro nás? Čti také Mt 24, 14; 28,19.20; Zj 14,6–12.

Podle Marka učedníci nejenže nesli evangelium, ale Pán s nimi po svém odchodu dále spolupracoval a potvrzoval své slovo znameními, které je provázely.

Vidí současní učedníci, že Bůh potvrzuje své slovo znameními a zázraky?

Jaká znamení a zázraky to jsou?

Jak definujeme znamení a zázraky?

Máme očekávat stejná znamení v každé kultuře, v každé době a v každé společnosti?

Jak jinak – kromě znamení a zázraků – může Bůh potvrdit své slovo mezi námi?

Ježíš nečeká od svých současných učedníků o nic míň, než čekal od těch prvních. Vyžaduje od nás stejnou oddanost a odevzdání se. Říká však: „Podle vaší víry se vám staň.“ (Mt 9,29) Dále dokonce říká: „A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.“ (J 14,13.14)

Jak se zapojuješ do šíření evangelia? Jaké duchovní dary jsi dostal? Jak je v této službě využíváš?

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti text na straně 284. (DA 442)

„Nějakou dobu měl Jan Křtitel na národ větší vliv než přední muži, kněží a vládci. Kdyby se byl prohlásil za Mesiáše a chtěl podnítit vzpuru proti Římu, byli by se kněží i lid přidali na jeho stranu. Satan byl vždy připraven a útočil na Jana Křtitele vším, co lichotí ctízádnosti dobytelnů světa. Jan si byl dobře vědom svého vlivu, ale všechna lákavá pokušení rozhodně odmítal. Pozornost, která se na něho soustředila, obracel k tomu, který měl přijít po něm.

Potom viděl, že jeho obliba klesá a lidé jdou za Spasitelem. Den ze dne zástupy kolem něj řídly ... Janovi učedníci však zárlili na Ježíšovu rostoucí oblíbenost.“ (TV 109; DA 178)

Otázky k přemýšlení

- 1. Co znamená výzva všeho zanechat a následovat Ježíše? Jakými různými způsoby se může odevzdání projevit v našem životě?**
- 2. Jakou úlohu by měly sehrávat naše sbory při přípravě učedníků?**
- 3. Už v Ježíšově době existovalo mezi učedníky určité soupeření. Jak je možné, že se něco takového objevuje i při tak vznešené práci, která by nás už svojí podstatou měla vést k pokoře a touze po úspěchu jiných? Co nám pomůže vyhnout se nebezpečí pýchy a vyvyšování se?**
- 4. Věříte dnes v znamení a zázraky? Jak se na ně díváte? Čeho jsou a čeho nejsou důkazem? Proč bychom k těmto věcem měli přistupovat vždy velmi opatrně, s pokorou a pevným spolehnutím se na Boží slovo?**

JEŽÍŠ POVOLÁVÁ UČEDNÍKY

Texty na tento týden: Mt 4,18–22; 5,46; 9,10.11; Mk 1,16–20; L 5,1–11; 18,10.11; J 1.35–51

Základní verš

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. (Žd 11,1)

Po dobytí Říma pronesl Garibaldi ke svým vojákům následující výzvu: „Vojáci! Nemohu vám nabídnout nic jiného než hlad, utrpení a smrt. Ti z vás, kteří milujete svoji vlast, pojdte za mnou!“ Věděl, že mnozí stateční mužové se i přesto rozhodnou jít za ním. (A. Gordon Nasby)

Na rozdíl od Garibaldiho se Ježíšova výzva následovat jej nezakládá na lásce k vlasti, ale na lásce k Bohu. Tato výzva – i když k ní někdy patří hlad, žízeň, nebo dokonce i smrt – nabízí zaslíbení věčného života. Lidé na tuto výzvu odpovídali v minulosti a dělají to i dnes – následují Ježíše a jsou rozhodnutí odevzdat mu svůj život. Ve světě se díky tomu odehrávají změny, jejichž důsledky sahají až do věčnosti.

V tomto úkole budeme hovořit o dalších výzvách, kterými Ježíš povolává své učedníky.

Týden ve zkratce

Jak zněly Ježíšovy první výzvy k jeho budoucím učedníkům? Jakou úlohu v nich sehrávalo Písmo? Co se můžeme naučit z povolání Leviho Matouše? I přes mnohé rozdíly, jaké společné prvky v nich nacházíme? Jaké výhody či nevýhody máme dnes oproti prvním učedníkům?

PRVNÍ UČEDNÍCI

Přečti si J 1, 35–51 a potom odpověz na následující otázky:

- 1. Jak pomohl Jan Křtitel „nastartovat“ etapu povolávání prvních učedníků? Co se z toho můžeme naučit?**
- 2. Jakou důležitou roli sehrálo Písmo v ochotě lidí následovat Ježíše? Co si díky tomu můžeme uvědomit?**
- 3. Jaký úkol mají plnit učedníci při povolávání jiných k následování Krista? Jak to souvisí s našim osobním povoláním?**
- 4. Co udělal Ježíš, aby pomohl Natanaelovi překonat jeho předsudky?**

Ondřej strávil s Ježíšem zatím jen krátký čas. Přesto nejenže uvěřil, že Ježíš je Mesiáš, ale hned začal dělat to, co Mistr očekává od každého učeníka – šířil radost z učednictví. Zdá se, že Ondřej pochopil hlavní princip učednictví: Učednictví nemá sloužit soukromým účelům ani nepatří k nějakému uzavřenému společenství nebo exkluzivnímu klubu. Je to zkušenost, kterou máme zprostředkovat jiným.

Ondřejovo jednání představuje určitý model: Ondřej poslouchá Janovo svědectví a jde za Ježíšem. O svoji zkušenost se podělil se svým bratrem Petrem a přivede ho k Ježíši. Tak se i Petr stává Ježíšovým následovníkem.

Když uslyšíme pravdu o Ježíši a rozhodneme se jej následovat, i my o něm budeme hovořit s lidmi okolo nás. Je to opakující se zkušenost mnoha lidí na celém světě.

Kdybys měl s někým mluvit o Ježíši, co bys mu řekl? Jak hluboká je tvoje zkušenost s Pánem? Co bys pověděl o Ježíši, abys u druhých probudil zájem jej následovat?

Pondělí 14. ledna

PRVNÍ POVOLÁNÍ U MATOUŠE A MARKA

U Mt 4,18–22 a Mk 1,16–20 jsou tato první povolání popsána pokaždé z jiného pohledu. V obou případech ti, které povolal, nechali sítě a šli za ním. Co to znamená?

Vyhledej uvedené verše. Projevil se podobný princip i za zcela odlišných okolností?

Gn 12,1 (viz také Žd 11,8) _____

1 K 19,19–21 _____

Fp 3,8 _____

Žd 11,24 _____

Ježíš chce celé srdce. Co mu neodevzdáme, na čem lpíme a čeho se odmítáme vzdát, to se stává naší modlou, něčím, co považujeme za důležitější, než je náš Bůh. Navíc nás tyto věci, na kterých lpíme, mohou odvádět od Ježíše. Proto musíme být ochotní zanechat všeho, o co nás Kristus žádá. Nemůžeme, jak sám pověděl, „sloužit dvěma pánům“ (Mt 6,24).

POVOLÁNÍ PODLE LUKÁŠE

U L 5,1–11 nacházíme Lukášovu verzi příběhu o povolání učedníků. I pro jeho záznam událostí platí, že s liší od ostatních evangelií – některé detaily vynechává, jiné naopak přidává. Někteří proto tvrdí, že si tyto zprávy protiřečí. Opak je však pravdou. Pozorné studium ukazuje, že i přes odlišné podrobnosti nebo důrazy jsou jednotlivé záznamy navzájem v souladu, přinejmenším ve všech klíčových bodech.

Co u L 5,1–11 naznačuje, že se Petr už předtím střetl s Ježíšem a uvěřil v něj?

Na chvíli se zamysleme. Učedníci celou noc lovili ryby. Byla to doba, kdy se dalo chytit nejvíce ryb. Učedníci přesto nic nechytli. Potom přijde Ježíš a řekne jim, aby spustili síť do hlubiny. Je to žert? Vždyť celou noc nic nechytli! Jak by se jim to mohlo podařit přes den? Petr však z jakéhosi důvodu poslechne. Měl už snad s Ježíšem nějakou zkušenost, pro kterou mu důvěřoval?

Jak Petr odpověděl? Naleznete v jeho odpovědi podstatu učednictví i věčného evangelia? Iz 53,6; Ř 5,16–21 a 1 J 1,7–9

I přes naši padlou přirozenost, naše chyby, selhání, slabosti, i přesto, že jsme podobně jako Petr hříšní, Bůh nás neopouští a nezíká se nás. Díky Ježíšově krvi prolité na kříži můžeme zůstat v Boží přítomnosti. Díky ní jsme pozváni k tomu, abychom se stali učedníky našeho milujícího Mistra.

Přemýšlejme nad tím, co pro nás Ježíš na kříži učinil. Díky kříži nám slíbil přijetí, odpuštění a smíření s Bohem. Dožadujeme se splnění těchto zaslíbení ne snad proto, že by jsme si je zasloužili, ale proto, že to Bůh slíbil a my věříme, že jeho slovo je pravdivé.

POVOLÁNÍ LEVIHO MATOUŠE

Přečti si Mk 2,14. Porovnej povolání Leviho Matouše s povoláním ostatních učedníků, které jsme doposud vzpomínali. V čem se tato povolání podobají a čím se liší?

Učedníci, o nichž jsme se zmiňovali, byli zřejmě zbožní Židé, jak to naznačuje J 1,44.45. Levi Matouš však byl člověkem na okraji společnosti – jako všichni celníci (výběřčí daní a poplatků).

Za koho lidé považovali osoby vykonávající takovéto povolání? Mk 2,16; L 18,10

Matouš byl ten nejposlednější ze všech možných kandidátů na Ježíšova učedníka. Ježíš jej povolal přímo z celnice. Římstí pisatelé dávali tyto lidi do souvislosti s majiteli nevěstinců, rabíni je řadili k lupičům a zlodějům. Z titulu svého zaměstnání nejen kolaborovali s římskými okupanty, ale svojí nečestností a chamtivostí okrádali ostatní. (L 3,12.13)

Bylo nanejvýš nepravděpodobné, že Ježíš povolá za svého učedníka člověka s takovýmto charakterem a pověstí. A přesto se tak stalo. Toto povolání svědčí o tom, že spasení se nabízí všem. Boží laskavá náruč je otevřená pro každého.

Koho dnes lidé považují za vyvrhele, za osoby společensky a morálně nepřijatelné? Jaký postoj máš k těmto lidem? Co se z příběhu o povolání Leviho Matouše můžeme naučit o neposuzování a unáhleném neodsuzování?

POVOLÁNÍ

Jak nám přibližuje povolání učedníků i každého z nás verš Žd 11,1?

Je zvláštní, jak učedníci dokázali odpovědět na výzvu následovat Ježíše, i když tak málo věděli o tom, co přijde a co je čeká, když všeho zanechají a půjdou za Mistrem.

Jak jsme si pověděli, už tehdy měli určité důkazy o tom, že Ježíš je Mesiáš. (J 1,45) Je však jasné, že podstatná část Ježíšovy služby a díla jim byla neznámá, včetně toho nejdůležitějšího – jeho oběti na kříži. Jak víme, do samého konce (a asi i později) ještě plně nechápali, co se má stát.

Přečti si Mk 10,35–40; J 18,10 a Sk 1,6 a povšimni si neporozumění, jaké učedníci projeví vůči Ježíšovu poslání.

Zamyslete se nad výhodami, které jako současní učedníci máte oproti prvním Ježíšovým následovníkům, zvláště pokud jde o dobu jejich povolání. Jistě, byli svědky mnohých neuvěřitelných zázraků, ale nevěděli to, co víme my o díle, poslání a konečném vítězství Ježíše Krista. I přesto šli vpřed ve víře.

V čem je tvoje víra slabá? Možná že tvoji nejistotu ovlivňuje to, co čteš, o čem přemýšlíš, věci, kterým věnuješ svůj volný čas. Jak můžeš pomoci své víře, aby mohla více růst?

DOPORUČENÉ STUDIUM

Přečti si L 5,1–11 a v knize Touha věků (Cesta lásky) kapitoly První učedníci (TV 80–87; DA 132–143) a Povolání dalších učedníků (TV 152–162; DA 244–252).

„Tito čtyři přátelé vlastnili nejvíce rybářských lodí na pobřeží. Svého zaměstnání zanechali v době největšího materiálního úspěchu. . . Když o tom uvažujeme, přicházíme k závěru, že zanechat oblíbeného a výnosného zaměstnání kvůli nejistému živobytí následovníka potulného učitele, který měl zatím jen malý úspěch, si muselo vyžadovat skutečnou víru. . . Spustili síť na hlubinu, jak to obvykle rybáři dělávají. Když se vrátili na břeh, síť víry spustili „na hlubinu“, aby lovíli lidi, jak je k tomu Kristus vyzval.“ (5BC 739)

Otázky k přemýšlení

- 1. V jaké oblasti potřebuješ přehodnotit své priority, abys mohl oslavovat Boha a být lepším učedníkem?**
- 2. Jaké výhody máme dnes v porovnání s Ježíšovými prvními učedníky? Víme dnes něco, co oni nevěděli? Co bychom měli udělat, abychom rostli v poznání a prožívání Boží milosti? Jak nám tyto výhody pomáhají získávat další učeníky?**
- 3. Přemýšlejte o povolání Leviho Matouše. Jaké předsudky máme vůči určitým skupinám lidí? Jak jste na tom ve vašem sboru? Které skupiny lidí jsou považovány za vyvrhele společnosti? Jak jim můžete posloužit? Naše sbory jsou často ovlivněné společností, ve které žijeme, včetně předsudků. Jsme otevření vůči „Matoušům“ v naší společnosti? Jak můžete ve vašem sboru pomoci překonat tento důsledek padlé lidské přirozenosti?**

NADĚJNÍ UČEDNÍCI

Texty na tento týden: Mt 8,19–22; 19,16–26; Mk 10,17–23; L 4,16–30; 18,18–30; J 3,1–21

Základní verš

A jiný mu řekl: „Budu tě následovat, Pane. Ale napřed mi dovoľ, abych se rozloučil se svou rodinou.“ Ježíš mu řekl: „Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží.“ (L 9,61.62)

Každá část světa okolo nás, od nejmenších elementárních částic až po samotnou podstatu vesmíru, je plná záhad. Ve svém poznání vesmíru a univerza jsme jen kdesi na začátku: skrze vědecké objevy jen jakoby nahlížíme do prostoru, který je pro nás neuchopitelný.

Ze všech záhadných a těžko pochopitelných věcí je lidské srdce (jako symbol lidského rozhodování) pravděpodobně tím nejtajemnějším. Z příčin, které neznáme, děláme v určitých okamžicích rozhodnutí, která mohou dramatickým způsobem ovlivnit náš život buď k dobrému, nebo ke zlému – a to na celou věčnost. Není proto divu, že když Písmo hovoří o srdci, klade otázku: „Kdopak je zná?“ (Jr 17,9)

V tomto úkole se zamyslíme nad některými nadějnými učedníky a nad rozhodnutími, které učinili.

Týden ve zkratce

Jaké zprávy přinášejí evangelia o lidech, kteří měli blízko k tomu, aby se stali učedníky? Co se můžeme naučit z jejich zkušenosti? Jak to může formovat naše učednictví, posilnit víru a prohloubit naše odevzdání?

Přečti si Mt 8,19.20. Jaká je hlavní myšlenka tohoto příběhu? Co si z něho můžeme vzít my?

V těchto verších čteme o člověku, kterého Ježíš nepovolal. On sám přišel za Kristem a dobrovolně se nabídl, že ho bude následovat. Všimněte si, jak intenzivní bylo jeho odhodlání. Řekl, že s Pánem půjde kamkoli. I opravdoví následovníci Pána Ježíše lehce vyřknou podobná slova o věrnosti. (L 22,33) Dodržet je však není tak jednoduché. (L 22,55–61)

Kdy naposledy jsi dal Bohu podobný odvážný slib věrnosti? Podařilo se ti jej dodržet, nebo jsi selhal? Co ses z této zkušenosti naučil?

Na Ježíšově setkání se zákoníkem je zajímavé, že ten člověk patřil pro své vzdělání a postavení mezi elitu národa. Zákoníci byli lidé vzdělaní, učená a měli ve společnosti významné postavení. Někteří z nich se ztotožnili s Ježíšem – byli totiž čestní a upřímní. Jiní nevyhledávali jeho blízkost proto, že by snad toužili žít podle jeho slov, spíše chtěli Ježíše přistihnout a potrestat. V tomto případě čteme o zákoníkovi, kterého se tak dotklo Ježíšovo učení, že se chtěl stát dobrovolně Ježíšovým učedníkem.

Ježíš však viděl do jeho srdce. Kristova odpověď prozrazuje, že pohnutky tohoto zákoníka nebyly až tak čisté. Možná se chtěl přidat k Ježíši v naději, že tím získá nějaké výhody. Ježíšova odpověď ho však měla hned vyvést z takových klamných očekávání. Z textu se nedovíme, jaké bylo konečné rozhodnutí tohoto muže. Ale můžeme si docela dobře představit, že se ten muž, poté co vyslechl Ježíšovu odpověď, otočil a odešel pryč.

Jakou souvislost můžeme najít mezi rozhodnutím tohoto zákoníka a tím, co je napsáno například u Marka 10,29–30? Jaké bezprostřední výhody související s následováním Ježíše jsou nám zaslíbeny? Jaké mají být naše pohnutky, když se jich dožadujeme?

NEJMENOVANÝ UČEDNÍK

Přečti si Mt 8,21.22. O co tady jde? Proč Ježíš takto odpověděl člověku, který chtěl pochovat svého otce?

Včera jsme hovořili o zákoníkovi, který se chtěl stát učedníkem. Dnes se setkáme s jiným dobrovolníkem, u něhož není uvedeno jméno, postavení, ani není zařazen k nějaké konkrétní skupině. Při čtení tohoto příběhu nás možná napadá, zda Ježíš neměl přehnané nároky a očekávání. Tento muž chtěl pochovat svého otce. Postarat se o řádný pohřeb svého rodiče bylo v židovství svatou povinností. Oč tedy při tomto setkání jde?

Otec tohoto mladého muže nebyl ani mrtvý, ani těsně před smrtí, jak si to mnozí myslí. Dokonce je možné, že se „ještě těšil dobrému zdraví a smrt byla záležitostí neurčité budoucnosti“ (5BC 366). Pokud tomu tak bylo, proč mu Ježíš takto odpověděl? Byla to výmluva, kterou Ježíš odhalil? Víme, že mrtvého pochovávali hned v den jeho smrti. Kdyby jeho otec skutečně zemřel, nemělo by mu to bránit v následování Krista, protože mohl zařídit všechno potřebné a pak se vrátit a stát se učedníkem.

Odpověď tohoto muže odhaluje jeho charakter. V porovnání s unáhleností a impulsivností zákoníka byl tento muž pomalý a nerozhodný. Chybělo mu nadšení pro práci a měl sklon k otálení. V postatě chtěl odložit své učednictví na neurčitou budoucnost. Nechtěl svůj život odevzdat Ježíši hned. Tento muž jasně řekl, že se stane učedníkem – ale až když nastane vhodný čas. Ježíš možná chtěl, aby si ten člověk uvědomil, že vzhledem k omezenému času jeho služby a přípravy učedníků si učednictví vyžaduje plnou pozornost a úplné odevzdání.

Uvědomuješ si, že tě Pán vyzývá učinit něco, k čemu se sice už dlouho chystáš, ale jeho uskutečnění stále odkládáš? (Možná máš ukončit nějaký vztah, vzdát se zlovyku, být v určitých situacích zásadový, svědčit někomu...) Jaké nebezpečí v sobě ukrývá otálení?

BOHATÝ MLÁDENEC

Přečti si Mk 10,17 (také Mt 19,16–26; L 18,18–30). Jaké poučení vyplývá z příběhu o tomto nadějném učedníkovi?

Dnešní příběh je o člověku s osobitým charakterem. Nepřišel bojácně či s obavami a ani nechtěl nic skrývat. Byl to přímo ukázkový příchod. Marek píše, že přiběhl k Ježíši a padl před ním na kolena. Zatímco Marek a Matouš neuvádějí nic o totožnosti tohoto muže, Lukáš píše, že to byl přední muž, možná člen vážené židovské rady. Matouš píše, že byl mladý. To, že ho nazýváme bohatým mláďencem, je tedy odvozeno z údajů zaznamenaných ve všech třech evangeliích.

Když se mladý muž dostal do Ježíšovy blízkosti, začal rozhovor. Zdá se, že chtěl Ježíši zalichotit, ale ten sledoval jiný cíl – přešel přímo k jádru věci a pozornost muže zaměřil na Boží zákon.

Proč Ježíš, který dobře ví, že spasení se nedá získat pouhými skutky zákona (Ga 2,16), soustředí pozornost tohoto muže na zákon?

Odpověď na tuto otázku nacházíme už ve slovech mladého muže. I když zachovával zákon, přece jen cítil, že to nestačí. Něco mu chybělo. Proto se zeptal: „Co mi ještě schází?“ (Mt 19,20) I když navenek se podle chování zdál být věrným Božím následovníkem, bylo to málo. Z Ježíšových slov – a mužovy odpovědi na ně – vyplývá, že mládenec neprožil skutečné obrácení. Tím, že Ježíš obrátil jeho pozornost na přikázání, mu ukázal, že spasení se projevuje poslušností zákonu, ke které patří i oprostění se od vlastního já. Bohatství a společenská prestiž se pro tohoto muže staly modlou. Ježíš mu ukázal, že i přes slušné a zbožné chování si neukládá svůj poklad v nebi, ale na zemi. Proto potřeboval radikální proměnu srdce.

Možná že i ty zachovááš přikázání, přinejmenším navenek. Kde je však tvůj poklad? Jak svoji odpověď zdůvodníš?

NIKODÉM

Mezi nejznámější novozákonní příběhy patří událost, kdy Nikodém přišel za Ježíšem v noci, aby si s ním v soukromí promluvil. (J 3,1–21)

Co se chtěl Nikodém vlastně dovědět, když se ptal: „Jak se to může stát?“
J 3,9

Je zajímavé, že Ježíš Nikodémovi vysvětluje působení Ducha svatého. Z Nikodémových slov a jednání je totiž zřejmé, že ho Duch svatý usvědčuje. On nepřišel za Ježíšem proto, aby ho chytal za slova (jako to dělali mnozí jeho současníci), ale aby se něco naučil. To svědčí o jeho upřímnosti.

Co se z Ježíšových slov určených Nikodémovi můžeme naučit o učednictví?

Ježíšova odpověď je nejen reakcí na Nikodémovy potřeby, ale pomáhá nám také rozpoznat znaky učednictví. Z Ježíšových slov vyplývá, že fyzické narození a židovský původ nejsou pro pravé učednictví dostačující. Předpokladem učednictví je znovuzrození, které člověka spojí s nebeským královstvím a otevře jej pro stálé působení Ducha svatého. Ten člověka vede k poznání, co znamená být učedníkem, a k rozhodnutí opravdu se jím stát. I když Nikodém na povolání k učednictví nezareagoval bezprostředně a přímo, projevoval se jako učedník – sympatizant. Zpočátku se zřejmě pro Ježíše zcela nerozhodl, později se to však změnilo. (J 19,39)

Možná máš někdy pocit, že ke spasení ti zcela stačí příslušnost k církvi, která zastává biblické učení. V čem je takový názor nebezpečný? Jak se vyhnout tomu, abychom nespolehali na své „poznání“ či správné „zařazení“?

DAVOVÁ PSYCHÓZA

Spasení je založeno na osobním vztahu k Ježíši Kristu. Nejsme zachráněni po skupinách a ani do Božího království nevejdem společně. (Ez 14,20) Každý se bude muset zodpovídat za své činy, ne za činy jiných. (Ř 14,12)

Nežijeme však v izolaci ani na pustém ostrově. Setkáváme se s jinými lidmi a určitým způsobem je ovlivňujeme, právě tak jako ovlivňují oni nás. Patří to k lidské přirozenosti, a to i k té padlé (Gn 3,6), že se navzájem ovlivňujeme ať už k dobrému, nebo ke zlému. Tak i každý z nás, pokud si nedáme pozor, může mít negativní vliv na ostatní.

Připomeň si příběh zaznamenaný u Lukáše 4,16–30. Co se zde odehrálo?

Porovnej obě reakce davu u L 4,22.29.

Co bylo příčinou jednání těchto lidí? Co přivedlo tyto nadějně učedníky k pádu?

I když zpočátku všichni žasli nad jeho slovy, když Ježíš začal promlouvat otevřeně, dav se obrátil proti němu. Jak by to asi dopadlo, kdyby někdo z těchto nadějných učedníků nepodlehl hněvu, ale pokorně přijal toto pokárání. Možná by jeho postoj ovlivnil ostatní! Jistě by byli i tací, kteří by se nahněvali a odešli by pryč. Čteme však, že v synagoze se rozzlobili všichni, a to do té míry, že se Ježíše pokusili zabít. Bezpochyby hněv jednoho ovlivnil další lidi kolem, až dokud se všichni shromáždění v záchvatu hněvu necítili silní. V tomto afektu se pak rozhodli k hrůznému činu.

Jaký vliv na tebe mají předsudky nebo názory společnosti, ve které žiješ? Jaké praktické kroky by ti pomohly chránit se před nebezpečím davové psychózy?

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků (Cesta lásky) si přečti kapitoly Nikodém (TV 103–111; DA 167–177), Bouře (TV 212–220; DA 333–341) a Bohatý muž (TV 330–333; DA 518–523).

„V době pokřivené zbožnosti a zvrhlých principů budou obrácení zjevovat světu pravou spiritualitu, která má vliv na život. Ti, co znají pravdu, jak je zjevená v Božím slově, nyní musí vystoupit dopředu. Moji bratři, Bůh to od vás vyžaduje. I ten nejmenší vliv je potřebné použít ve prospěch dobra. Všichni se nyní učíme, jak bránit pravdu, kterou se vyplatí přijmout.“ (MM 22)

„Přestože se Nikodém k Ježíšovi veřejně nepřiznal, ve veleradě opakovaně mařil vražedné plány kněží. Když byl nakonec Kristus vyvýšen na kříži, Nikodém se rozpomněl na to, co mu tehdy v noci řekl na Olivové hoře: ‚Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka.‘ (J 3,14) Tehdy pochopil, že Ježíš je Spasitel světa.“ (PNL 59, AA 104)

Otázky k přemýšlení

- 1. Stalo se ti už, že ses ocitl v davu, šel jsi s ním a přidal ses k něčemu, čeho jsi později litoval? Pokud ano, jak ses z této zkušenosti poučil, abys v budoucnu neudělal stejnou chybu?**
- 2. Přemýšlej o myšlence, že patřit k pravé církvi nestačí. Jaké poselství je v ní pro váš sbor? Proč je tak snadné myslet si, že jen my poznáme a vlastníme celou pravdu? Jak se chránit před takovým klamem?**
- 3. Přemýšlej, proč se nadějní učedníci nerozhodli pro Ježíše (kromě Nikodéma). Jaké výmluvy lidé používají? V čem můžeme jako společenství pomoci lidem, kteří se rozhodují stát se učeníky a prožívají přítom těžký zápas?**
- 4. Jaký je rozdíl mezi „věřícím“ a učedníkem?**

ŽENY A UČEDNICTVÍ

Texty na tento týden: Mk 5,25–34; L 1,26–38; 8,1–3; 10,38–42; J 4,4–30

Základní verš

Marie řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ Anděl pak od ní odešel. (L 1,38)

Ženy byly do Kristovy služby zapojeny hned od počátku. Marie se stala jeho pozemskou matkou. Její příkladná víra a pokora zůstávají mocným příkladem pro všechny, kteří se chtějí stát Ježíšovými učedníky. V evangeliích vidíme, že ženy plnily důležitý úkol. Vzpomeňme kromě Marie, Ježíšovy matky, na ženu, která se dotkla jeho roucha, aby byla uzdravená, na ženu u studni a mnohé další. Ty všechny byly otevřeny působení Boží milosti, takže následovaly Krista a staly se jeho učednicemi.

Ve snaze lépe pochopit, co znamená být učedníkem, budeme v tomto úkole mluvit o Ježíšově chování k některým ženám.

Týden ve zkratce

Jakou neuvěřitelnou zprávu měla vírou přijmout Ježíšova matka Marie? Co Bible přise o úloze žen v Ježíšově službě? Co se můžeme naučit o učednictví z příběhu o samařské ženě?

„STAŇ SE MI PODLE TVÉHO SLOVA“

**Přečti si L 1,26–38. Zkus se vžít do Mariiny situace. Co se z těchto veršů do-
vídáme o jejím charakteru? Jaké obtížné zpráve měla uvěřit?**

Přestože ve starověké společnosti bylo mnohem snazší přijmout něco nadpřirozeného, než je tomu dnes v naší moderní době, slova anděla musela být pro Marii hraniční zkouškou její víry. Jednak měla otěhotnět, přestože byla pannou. A navíc mělo být její dítě Božím Synem. Její otázka „Jak se to může stát?“ byla docela přirozená a pochopitelná. Anděl ji však upozornil na zázrak, který se stal její příbuzné Alžbětě, jež počala ve svém stáří (L 1,5–25), a potom jí dal mocné ujištění: „U Boha není nic nemožného.“ (v. 37) A Marie odpověděla: ve víře byla ochotná přijmout Boží vůli.

Pozorně si přečti, jak Marie odpověděla andělovi. „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ (v. 38) Jaký byl její postoj? Jakým vzorem víry je pro nás?

I přes dlouhá staletí teologických diskusí o otázce vtělení Ježíše Krista do lidské podoby zůstává pro nás tato pravda velkým tajemstvím. Ona mladá žena jen velmi málo rozuměla tomu, co se má stát. A přece se podřídila ve víře Bohu a chtěla, aby se stala jeho vůle.

V mnohém jsme na tom podobně jako Marie. V otázkách víry je totiž vždy dost prostoru k pochybnostem a nejistotě. Porovnej svůj postoj s odpovědí Marie. Jsi ochotný důvěřovat Bohu i ve věcech, kterým nerozumíš?

ŽENY JAKO JEŽÍŠOVY NÁSLEDOVNICE

L 8,1–3 popisuje Ježíšovu druhou cestu po Galileji. Kdo Ježíše provázel kromě učedníků, které povolal?

Lukáš podrobně zaznamenává, které ženy provázely Ježíše na jeho misijních cestách. Nemělo by nás to překvapit, protože evangelium podle Lukáše zdůrazňuje, že Ježíš přinesl spasení a vysvobození i lidem, kteří stáli na okraji společnosti. Mezi ně tehdy patřily i ženy.

„Lukáš je jediný pisatel, který zaznamenává mnohé detaily z Ježíšova dětství a často tak činí právě z pohledu žen, kterých se to nejvíc týkalo – Marie, Alžběty a Anny. . . . Jakoby tím chtěl Lukáš povědět, že evangelium o nebeském království je stejné pro ženy i pro muže a že jejich podíl na jeho šíření je stejně důležitý.“ (5BC 769.770)

To, že Ježíš měl i ženy – učednice, bylo ojedinělé. Mnohá náboženská hnutí té doby ženy nepřijímala. Někteří učitelé zastávali názor, že ženy nejsou schopné se učit, a proto se nemají ukazovat s muži na veřejnosti a mají se věnovat rodině a domácím pracím. Z Lukášova evangelia je však zřejmé, že ženy byly různým způsobem součástí Ježíšova života a jeho poslání.

Co se z veršů Mk 15,40.41 dovídáme o úloze žen v Ježíšově službě?

Ženy, které Ježíš uzdravil, mu projevovaly svoji lásku a oddanost praktickou pomocí, podporou jeho díla a péčí o stravu. Některé z nich byly asi vdovy, protože ho provázely na cestách a staraly se o jídlo pro Ježíše i jeho učedníky. Boží slovo svědčí o tom, že ženy sehrávaly důležitou úlohu i v prvních letech rané církve.

Co čteme ve verši Ga 3,28 a v textu, který je v jeho bezprostředním kontextu, o předsudcích a jejich vztahu k Ježíšovým zásadám? S jakými postoji a předsudky, které jsou v rozporu s Božím slovem, zápasíš?

„DOTKNU-LI SE ASPOŇ JEHO ŠATU...“

Přečti si Mk 5,25–34. Je to známý příběh o ženě, která byla vyléčena z vysilující nemoci. I když v textu se nepíše o tom, že šlo o Ježíšovu následovnici, tato žena představuje druh víry, která je pro učednictví nevyhnutelná.

Všimni si zajímavého protikladu mezi tím, jak přišla za Ježíšem ona a jak přišel Jairus, představený synagogy. (Mk 5,22.23)

Jaké byly rozdíly v jejich postojích? Co měli oba společného?

Zdá se, že tato žena se dosud s Ježíšem neseetkala. Text říká, že přišla, protože o něm slyšela. Někdo jí o Ježíši pověděl a ona se za ním ve víře vydala, aniž by nějaký zázrak dříve viděla. To byl její první čin víry. (viz J 20,29; Žd 11,1)

Text naznačuje, že ta žena byla zoufalá. Podle Mojžíšova zákona ji považovali za nečistou. Lidé s ní nesměli přijít do kontaktu. A to trvalo po celých dlouhých dvanáct let!

Co bylo dalším velkým činem víry ze strany této ženy?

Přestože se pokusila vykonat své rozhodnutí tajně, díky Ježíši se o tom dozvěděli všichni. Sama mu řekla (a všichni to slyšeli), co se stalo. Tím, že vydala vlastní svědectví, vykonala svůj první čin jako Ježíšova učednice. Nyní se o této události vědělo, proto bylo pro ni lehčí sdělovat ostatním, co pro ni Ježíš vykonal. Přišla k Ježíši, protože o něm slyšela. Nyní o něm mohla sama mluvit.

Proč máme Bohu důvěřovat, i když nedojde k uzdravení? Co bychom ztratili, kdybychom přestali Bohu důvěřovat?

USTARANÁ PRO MNOHÉ VĚCI

Pokud se chceme stát učeníky, potřebujeme poznat Ježíše osobně a mít s ním blízký vztah. Ten se buduje společně stráveným časem. Jak snadno se může stát, že v našem zaneprázdněném životě budeme věnovat čas různým jiným věcem, třeba i dobrým a důležitým, ale nezůstane nám čas na vztah s Bohem.

V čem nám příběh z L 10,38–40 ukazuje, že i dobré věci mohou odvrátit naši pozornost od toho, co je nejdůležitější? Jaké poselství v tom nacházíš pro sebe?

Marie poslouchala Ježíšovo slovo. Nikdo nemůže být skutečným učedníkem, když si nenajde čas na slovo svého Mistra. Text dále říká, že Marie seděla u jeho nohou. Učitelé v prvním století sedávali na vyvýšeném místě, zatímco žáci seděli u jeho nohou. Sednout si k nohám někoho znamenalo zaujmout pozici učedníka nebo žáka. To, že si Marie sedla k Ježíšovým nohám, znamenalo, že byla jeho žákem. (por. Sk 22,3)

Marta byl pravý opak. Řecký text říká, že se soustředila na obsluhování. Z určitého pohledu je to pochopitelné. Mistr k nim přišel na návštěvu a jejich povinností bylo postarat se o potřeby hosta. V prosbě, aby jí sestra pomohla, zaznívají tradiční a obvyklé zásady a očekávání. Mariino místo bylo tehdy v kuchyni – části domácnosti určené pro ženy – ne v obýváku s muži.

A přece Ježíš nepokáral Marii, ale Martu. Dvojnásobným oslovením chtěl zřejmě ukázat svůj zájem a starost o ni. Martiny stížnosti jsou ospravedlnitelné. Ježíšovo pokárání nám však připomíná, že jsou i důležitější věci než tyto nevyhnutelné. Dávejme si dobrý pozor, aby naléhavé a dobré věci nevytlačily z našeho života to nejdůležitější.

Jak najít v životě vhodnou rovnováhu mezi tím, co musíš udělat, a tím, kolik času strávíš u Ježíšových nohou? Jaké změny bys potřeboval udělat? Kdy se můžeš naopak stát, že se někdo bude až příliš podobat Marii a ani trochu Martě?

ŽENA U STUDNY

Připomeň si příběh o samařské ženě zaznamenaný u Jana 4,4–30. Jak si Ježíš získal důvěru této ženy a učinil z ní svého učedníka?

Způsob, jakým Ježíš získal tuto Samaritánku, si zaslouží důkladné studium od všech, kteří chtějí získávat ostatní pro Krista.

Pozorujeme tu čtyři hlavní kroky: Ježíš 1) probudil v ženě žízeň po něčem lepším (v. 7–15), 2) vedl ji k uvědomění si jejích potřeb (v. 16–20), 3) vyzval ji, aby se rozhodla uznat ho za Mesiáše (v. 21–26), a 4) motivoval ji, aby jednala podle svého rozhodnutí (v. 26–30; 39–42).

Přestavte si, co se muselo odehrávat v mysli této ženy. Jednak – Ježíš byl cizinec. Žid. A přece je k ní tak laskavý. Pak zjišťuje, že s ní hovoří o jejích nejhlubších a nehorších tajemstvích; o něčem, co pravděpodobně nevěděl nikdo kromě ní. Žena odpovídá: „Pane, vidím, že jsi prorok.“ (v. 19) Je to vyznání nejen jejích vlastních hříchů, ale i toho, že Ježíš je někdo výjimečný. Všimněme si také, že když se tato žena pokouší změnit téma jejích hovorů, Ježíš přestává hovořit o jejích hříších. Reaguje na ženina slova a skrze ně zjevuje další pravdu, která ji v konečném důsledku přivádí zpět k němu – tentokrát už ne jako k prorokovi, ale jako k Mesiáši. Díky tomu, jakým dojmem na ni zapůsobil – zvláště proto, že věděl o jejích tajemstvích – mu tato žena uvěřila.

Jakým způsobem žena svědčila svým sousedům? (v. 29.39) Čím na ni Ježíš tak silně zapůsobil? Jaké vyznání vložila do svého svědectví? Bylo účinné?

Kristus tuto ženu změnil. I když se její život nevyznačoval čistotou a zbožností, stala se Ježíšovým mocným svědkem. Co se z tohoto příběhu můžeme naučit:

1) o neposuzování srdcí jiných lidí

2) o odpuštění a milosti i pro ty největší hříšníky?

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti kapitolu Lazarovo vzkříšení (TV 334–341; DA 524–536).

„Jediné, co Martě chybělo, byla klidná zbožnost, hlubší zájem o poznání budoucího věčného života a vlastnosti nutné pro duchovní růst. Měla se méně starat o pomíjivé věci, a více se věnovat tomu, co má věčnou hodnotu. Ježíš svým následovníkům vždy připomínal, aby využili každé příležitosti, která jim pomůže rozšířit poznání a získat moudrost pro spasení.“ (TV 335; DA 525)

„Jedním z charakteristických znaků Lukášova evangelia jsou časté zmínky o Ježíšově službě pro palestinské ženy a o službě některých z nich pro Krista. Bylo to něco nového, protože židovské ženy plnily ve veřejném životě jen relativně podřadnou roli, i když v některých případech proroci – jako například Eliáš – prokázali ženám určitou službu a ony zase pomohly jim.“ (5BC 769)

Otázky k přemýšlení

- 1. Ještě jednou se vraťme k příběhu, kdy anděl Marii oznámil, že se stane Ježíšovou matkou. Zkuste si představit, jakým úžasným zprávám musela Marie uvěřit, i když je nedokázala pochopit. Zamyslete se nad tím, kolika věcem máme jako křesťané věřit, i když jim možná nerozumíme. Přestože je nechápeme, stále máme víru, a dokonce i důvod jim věřit. Proč jim věříme? Jak můžete pomoci lidem zápasícím o to, aby uvěřili věcem, které se dají přijmout jedině vírou?**
- 2. Proč by církve v době, kdy ve většině zemí tvoří členstvo církve z větší části ženy, neměla odrazovat ženy od učednictví?**
- 3. Ježíš způsoboval revoluci: věci měnil, uvolňoval, inovoval, podporoval, byl citlivý a chápatel. V jeho přítomnosti nebyl nikdo přehlížen nebo postaven stranou. Dnešní učedníci by ho měli napodobovat a vzít si příklad z jeho jednání se všemi společenskými vrstvami, s lidmi různého pohlaví či národnosti. Jak můžeš přispět k tomu, aby se tvůj sbor stal místem, kde jsou všichni vítáni a mohou najít své místo ke službě Bohu i ostatním?**

NÁRODNOST A UČEDNICTVÍ

**Texty na tento týden: Mt 15,21–28; L 7,1–11; J 1,3;
Sk 10,28.34.35; 11,25–30**

Základní verš

Těm, kdo jsou slabí, stal jsem se slabým, abych získal slabé. Všem jsem se stal vším, abych získal aspoň některé. (1 K 9,22)

Robin cítil povolání k tomu, aby šel zvěstovat evangelium do jedné vzdálené země. Po příchodu zjistil, že pokud chce získat právo zůstat mezi místním obyvatelstvem, musí splnit podmínku určenou pro cizince – vypít a nevyvrátit zázračný nápoj. Kdyby tuto podmínku nesplnil, musel by hned odejít; jinak by se mohlo stát, že jej domorodci snědí. Robin se díval, jak připravují nápoj. Smíchali mléko, lidské sliny, krev, rozžvýkané byliny a další bylinné směsi. Vypadalo to odporně a nepříjemně to páchlo. Pokud ale chtěl dostat příležitost mluvit s těmito lidmi o Kristu, zůstávala mu jediná možnost – modlit se a pít. K úžasu všech okolo – a hlavně sama sebe – to Robin vypil a nevyvrátil. Tak získal právo zůstat s tamními obyvateli.

Jestliže chceme pomoci druhým stát se učedníky, budeme možná muset udělat něco nečekaného. Bude třeba, jak píše apoštol Pavel, být vším pro všechny, abychom získali aspoň některé. Je to výzva, která vychází z učednictví, zvláště když se má evangelium šířit po celém světě v různých kulturách, často zcela odlišných od té naší.

Týden ve zkratce

Máme příklady o tom, že Ježíš sloužil i jiným, nejen Židům? Kdo byli tito lidé a co se z toho můžeme naučit o učednictví? Jak nás dnes může obohatit antiochijský model učednictví?

UČEDNÍCI MEZI SAMAŘANY

Vyhledej si verše Sk 10,28.34.35; 17,26–28. Jaký je podle nich Boží postoj ke všem rasám a lidem?

Písmo jasně říká, že Kristus nejen stvořil celé lidstvo, ale také zemřel za všechny bez ohledu na rasu, národnost nebo etnický původ. Všeplatnost Kristovy smrti – jeho oběť za každou lidskou bytost – by pro nás měla být dostatečným důvodem k tomu, abychom si uvědomili, jak se Bohu protíví předsudky.

Je proto zcela pochopitelné, že Ježíš pomáhal nejen Židům, ale i jiným národnostem. Za apoštola pohanů považujeme Pavla; přesto jim svědčil už Ježíš, když byl na zemi jako člověk.

Jak se Ježíš zachoval k Samařským? J 4,39–42, L 17,11–16 Jaké ponaučení bychom si měli vzít z těchto veršů?

V minulém úkolu jsme vzpomínali, že když Ježíš řekl samařské ženě o jejích životních omylech, nechala nádobu na vodu u studně, odešla do města a svolala lidi, aby se šli na Ježíše podívat. Sama dokonce přišla s tím, že jde o Mesiáše. Díky jejímu svědectví mnozí uvěřili. Po setkání s Ježíšem jej přesvědčovali, aby u nich zůstal. Je pravděpodobné, že tak učinil.

Příběh o deseti malomocných (L 17,11–16) také hovoří o Ježíšově službě Samařanům. Desátý malomocný, který se vrátil a poděkoval, byl Samařan. Tím, že Boha nahlas chválil, projevil svoji vděčnost za to, co pro něho Ježíš učinil. Kristus mu tehdy pověděl, že ho uzdravila jeho víra. Řecké slovo, které je na tomto místě použito, vyjadřuje myšlenku záchrany. To naznačuje, že víra Samařana jej zachránila nejen tělesně, ale i duchovně. Ježíš ho nazval „cizincem“. Přestože věděl, že je Samařan, nechoval se k němu jinak, ale odměnil jeho víru. Tato setkání jsou důkazem, že Ježíš se nepřizpůsoboval předsudkům své doby.

Možná se domníváme, že žádné předsudky vůči ostatním nemáme. Ovšem tato rozumová úvaha nám ještě nezaručí, že při kontaktu s lidmi, kteří jsou odlišní, nebudeme mít nějaké negativní pocity a postoje. Je možné osvobodit se od všech předsudků, které jsou v nás zakořeněné? Jak?

BOHABOJNÍ POHANÉ

V prvním století byli někteří pohané nazváni bohobojnými. Formálně přijímali judaismus, přinášeli dary do synagogy a navštěvovali sobotní bohoslužby. Nepodrobili se však proselytskému křtu ani si neosvojili všechny rabínské předpisy. Jedním z nich byl i římský důstojník, setník z L 7,1–11.

Co se z příběhu o setníkovi dovídáme o charakteru a víře tohoto pohanského učedníka?

Víra tohoto setníka byla „pro Ježíše prvním ovocem díla, které mělo evangelium vykonat mezi pohany. S radostí si představoval, jak se lidé všech národů shromáždí v jeho království.“ (TV 200; DA 317)

V Sk 10 čteme o dalším římském úředníkovi. Kornélius byl bohobojný člověk, důstojník Italského pluku. Byl štědrý vůči chudým a upřímně se modlil k Bohu. Bůh poslal anděla, aby mu oznámil, že přijal jeho dary a modlitby. Potom jej vyzval, aby vyhledal Petra. To, že se s ním Petr vydal do jeho domu, se neslučovalo s židovskými zásadami. (Sk 10,28) Bůh mu však ukázal, že nemá pokládat za nečisté ty, které on sám očistil. (v. 29)

Zatímco Petr kázal shromážděným v Kornéliově domě (Sk 10,44–46), Duch svatý jej – k úžasu jeho židovských společníků – přerušil „pohanskými letnicemi“.

Přečti si Sk 11,1–3. Jak zareagovali Ježíšovi následovníci ze Židů? Proč nás dnes taková reakce překvapuje?

Šlo sice o Ježíšovy následovníky: byli to však učedníci, kteří ještě dostatečně nepochopili plnost evangelia. Měli bychom být velmi opatrní a nedovolit, aby se kulturní, vzdělanostní a společenské vlivy dostaly do rozporu s Ježíšovými principy, protože by nám to mohlo překážet žít naplno pro povolání, ke kterému se hlásíme.

Ke kterým rasovým a etnickým skupinám, cizincům a přistěhovalcům existuje v naší společnosti odstup? Je naše sborové společenství připraveno přijmout je bez předsudků, sloužit jim a projevovat jim lásku?

SYROFENIČANÉ

Během svého působení přišel Ježíš také na území Týru a Sidónu. Můžeme říci, že musel odejít, protože v městě, kde byl předtím, vzniklo mezi ním a představiteli národa napětí. V tomto pohanském kraji vešel do jakéhosi domu. A i když nechtěl, aby se to někdo dověděl (Mk 7,24), jedna syrofenická žena ho tam našla.

Přečti si Mt 15,21–28 a odpověz na následující otázky:

- 1. Proč nazvala tato žena Ježíše mesiášským jménem „Syn Davidův“? Svědčilo to o jejím zájmu poznat Ježíše?**
- 2. Jak zareagovali učedníci? Co bylo pro jejich jednání typické?**
- 3. Jakou naléhavou prosbu vyslovila? V čem spočívala její bezmoc?**
- 4. Jaké okolnosti ji mohly odradit a zastrašit? Proč se nevzdala?**

I přesto, že pocházela z opovrhovaného národa, jehož dějiny se vyznačovaly nepřátelským postojem vůči Izraelcům, i přesto, že si ji Ježíš zpočátku nevšímal, přes všechna slova, která jí na začátku pověděl, a navzdory postojům učedníků, si tato žena byla vědoma, že Ježíš je její jedinou nadějí. Možná že její vytrvalost a naléhavost vycházela ze zoufalství. V konečném důsledku jsme však na Bohu všichni stejně zoufale závislí, ať už si to uvědomujeme nebo ne.

Tato událost byla pro Ježíšovy následovníky velkým poučením. Kristovým záměrem bylo je naučit, že Bohu záleží na každém člověku – bez ohledu na jeho národnost či náboženskou příslušnost. Ukázal jim protiklad mezi běžnými postoji a jeho přístupem. Pro dvanáct učedníků to muselo být skutečně překvapující.

Co se můžeme naučit z postojů, jednání, slov a víry této ženy? Pomůže nám to být lepšími učedníky?

FILIP A ETIOPSKÝ DVOŘAN

Jeden z nejúžasnějších příběhů o učednictví nacházíme ve Sk 8,26–40. Je to příběh o Filipovi a eunuchovi.

Přečti si tento příběh (Sk 8,26–40) a odpověz na sledující otázky:

- 1. Co naznačuje, že tento muž měl určité poznatky o pravdě a chtěl poznat víc?**
- 2. Jakou úlohu sehrávalo Písmo v jeho rozhodnutí stát se učedníkem?**
- 3. Bylo pro něj Filipovo poselství nevyhnutelné, aby byl připravený ke křtu?**
- 4. V čem je nám Filipovo jednání a role, jakou v celém příběhu měl, poučením? Díky kterým vlastnostem byl Filip tak užitečným Ježíšovým svědkem?**

V tomto příběhu sehrála významnou událost prozřetelnost. Filip poslouchal anděla, šel na určenou cestu a střetl se tam s etiopským dvořanem. Zajímavé je i to, že Filip měl jít z Jeruzaléma do Gázy. Můžeme v tom najít nějakou symboliku? Tento Etiopan byl zjevně další bohobojný člověk. Právě četl svitek Izajáše, který si zřejmě koupil v Jeruzalémě. V něm narazil na nejvýznamnější proroctví o Mesiáši – 23. kapitolu. V ní se hovoří o Kristově zástupné smrti za nás. Když mu Filip vysvětlil význam těchto slov a přišli k jakési vodě, Etiopan chtěl, aby ho Filip pokřtil. Všechno se odehrálo pod Božím vedením.

Přečti si Sk 8,39. Etiopan pokračoval v cestě a těšil se z nového poznání o Ježíšově oběti za jeho hříchy. Říkáme, že víra není pocit a že se jí potřebujeme držet, i když se cítíme špatně. I my jsme přijali Ježíše Krista a stali se jeho učedníky, proč bychom měli mít v srdci místo pro radost bez ohledu na okolnosti, ve kterých se nacházíme? Co by mělo být zdrojem naší radosti?

SBOR V ANTIOCHII

Pronikání evangelia do okolních zemí mělo víc příčin. Kromě Ježíšova příkazu učedníkům sehrálo svoji roli i pronásledování, které nastalo po ukamenování Štěpána, či Saulova snaha vyhubit Ježíšovy následovníky. Jedním z míst, kam se evangelium dostalo, byla i syrská Antiochie. Tam bylo poprvé zvěstováno evangelium pohanům. Lukáš píše, že Bůh tuto snahu požehnal a „veliké množství lidí uvěřilo a obrátilo se k Pánu“ (Sk 11,21). Nárůst byl tak pozoruhodný, že vedoucí z Jeruzaléma vyslali Barnabáše, aby tam pomáhal.

Při plnění tohoto poslání si Barnabáš pozval na pomoc Pavla. Na církvev to mělo pozitivní vliv. Nejen že rostla, ale začala také citlivě vnímat sociální potřeby, správcovství a misii.

Přečti si Sk 11,25–30. Co se odehrálo během jejich pobytu v Antiochii? Jaké těžkosti se tam vyskytly? Jak na ně církvev zareagovala? Jaké poučení si z toho můžeme vzít dnes?

Všimni si, že když Pavel a Barnabáš přišli do Antiochie, rok vyučovali. Jak důležitý je úkol vyučovat, kterým Ježíš pověřil učedníky?

Sk 13,1–3 nám odhaluje některé podrobnosti o založení sboru v Antiochii. Víme, že Barnabáš byl cyperský Žid. Saul, později Pavel, pocházel z Tarzu, města, které také nepatřilo pod Izrael. Manaén byl buď dobrý přítel, nebo nevlastní bratr Heroda Antipase. Simona nazývali Negr, což je latinské slovo pro „černý“. Lucius pocházel z murény v severní Africe. To znamená, že vedení sboru bylo etnicky rozmanité. Někteří představitelé vůbec nebyli Židy.

Tito muži brali své učednictví vážně. Uctívali a oslavovali Pána na modlitbách a půstem. A právě tomuto sboru, který se vážně zabýval učednictvím, zjevil Duch svatý Boží vůli o misii. Aby se splnilo zaslíbení ze Sk 1,8, byli Pavel a Barnabáš pověřeni a odděleni pro hlásání evangelia do posledních končin země.

V biblickém textu čteme o poslání, vyučování, oddělení a zasvěcení Židů i pohanů jako základních kamenů učednictví.

Potřeby jiných představují pro církvev velké příležitosti sloužit a přinášet svědectví o Ježíši. I okolo tebe je určitě mnoho možností pracovat pro dobro druhých. Jak je využíváš?

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti kapitoly Setník (TV 199–202; DA 315–318), Kananejská žena (TV 253–256; DA 399–403) a Na vnějším nádvoří (TV 433–435; DA 621–623). Z Bible si přečti verše J 12,20–33; Sk 9,1–31; 22,1–21; 26,2–18.

„(Setník) sám Spasitele nikdy neviděl, ale to, co o něm slyšel, v něm probudilo víru. Tento Říman byl přesvědčen, že náboženství Židů je i přes svůj formalismus lepší než jeho. Překonal přehradu národnostních předsudků a nenávisti, která oddělovala vládnoucí národ od porobeného. Projevil úctu k židovské bohoslužbě a k Židům se choval laskavě jako k Božímu lidu. Slyšel o Kristově učení a nalezl v něm to, co uspokojilo jeho duchovní potřeby. Celou svou duší přijímal Spasitelova slova. Sám se však k Ježíši neodvážil přiblížit. Obrátil se na židovské starší, aby požádali o uzdravení jeho služebníka. Ti přece velkého učitele znali a setník si myslel, že budou vědět, jak získat jeho přízeň.“ (TV 199; DA 315)

Otázky k přemýšlení

- 1. Znovu se zamysli nad sborem v Antiochii. Co se můžeme od tohoto sboru naučit, aby naše svědectví o Kristu bylo účinnější?**
- 2. Lidé k nám nejenom přicházejí, ale také z našich sborů odcházejí. Jak je možné vést lidi k učednictví? Jakou zkušenost máš s otázkou učednictví poté, co jsi byl pokřtěný a připojil ses k církvi? Co jsi toužil změnit? Co by měl tvůj sbor udělat, aby se jeho členové stali lepšími učedníky?**
- 3. Eunuch si četl text Iz 53. Přečti si tuto kapitolu a přemýšlej, co nám říká o smrti Ježíše Krista za nás. Proč se podle těchto veršů Ježíš za nás obětoval? Jakou naději nám to dává? Proč je tak důležité, aby jeho obět byla v popředí každého našeho svědectví?**

PŘÍPRAVA NA UČEDNICTVÍ

**Texty na tento týden: Mt 5–7; 10,1; 10,5–11,1; Mk 3,1–19;
L 6,12–16**

Základní verš

Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. (Mt 5,14–16)

Učedník je žák a následovník Ježíše Krista. Neustále se snaží být jako Mistr. Tak jako Ježíš připravil a vyslal své učedníky, má každý sbor připravovat a povzbuzovat učedníky a pomáhat jim. Vždyť k čemu to je, když ti, co se dají pokřtít, po nějakém čase odejdou nebo duchovně ochabnou? Vždyť Ježíš řekl: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“ (Mt 28,19) Slovo přeložené jako „učte“ pochází z řeckého výrazu, který také znamená „činit učedníky“ a mnohé překlady jej tak překládají.

Týden ve zkratce

Jakým způsobem Ježíš připravoval své učedníky? Jaké principy učednictví vyplývají z toho, co jim řekl, dříve než je vyslal? Co nás chtěl naučit Kázáním na hoře? Jaký odpor mohou Kristovi učedníci očekávat?

USTANOVENÍ APOŠTOLŮ

Třetí kapitola Markova evangelia začíná tím, že Ježíš vešel v sobotu do synagogy a uzdravil tam člověka s ochrnutou rukou. Je to jedno ze známých sobotních uzdravení. V těchto verších (Mk 3,1–12) se setkáváme se zvláštní ironií – vůdcové hledali způsob, jak Ježíše zabít, zatímco velké zástupy lidí jej následovaly a naslouchaly mu. Jedni měli z jeho moci strach; druzí toužili ji okusit a přijmout z ní požehnaní.

O čem se dovídáme v Mk 3,13–18? Čti také L 6,12–16.

V obou záznamech je naznačeno, že Ježíš odešel od velkého zástupu lidí, který ho následoval, jen s vybranou skupinkou učedníků. Z této skupiny si potom vybral dvanáct, aby se stali apoštolů.

K tomuto úkolu si Ježíš zvolil ty, které sám chtěl. On je ten, kdo nás vyzývá, my odpovídáme. Z naší strany se tedy očekává ochota sloužit v tom, k čemu nás Ježíš povolá.

Čím se liší učedníci od apoštolů? Učedníci byli žáci. Následovali mistra, aby se od něj učili. Výraz apoštol pochází z řeckého slova, které má význam „poslat z“. Apoštol byl vyslanec nebo posel, který měl reprezentovat svého pána nebo království. I když oba – učedník i apoštol – jsou posluchači a studenti, apoštol „absolvoval dodatečný kurz“, aby mohl být vyslán jako zástupce pána nebo organizace.

„Ježíš ustanovil dvanáct učedníků, aby byli s ním a aby je pak vyslal kázat evangelium. Matouš říká, že jim dal „moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu“ (Mt 10,1). To znamená, že si je vybral a učinil z nich spolupracovníky, kteří budou pomáhat v péči o velké zástupy, jež se sešly všude, kam přišel.“ (5 BC 322)

Jsi spokojený s tím, co děláš pro Pána? V čem bys měl nebo mohl sloužit víc? Co ti v tom brání? Jakou úlohu sehrává při tvé nečinnosti pycha a sobectví?

KÁZÁNÍ NA HOŘE I.

Mnozí považují Kázání na hoře (Mt 5–7) za Ježíšovu úvodní řeč, ve které načrtl morální základy svého království. Jeho kázání můžeme chápat jako jakýsi manifest učednictví. Obsahuje zásady toho, jak být Ježíšovým věrným učedníkem.

Před kým a při jaké příležitosti Ježíš pronesl Kázání na hoře? Mt 5,1

Bylo napsáno už mnoho knih, které se snaží vykládat toto kázání. My se zaměříme jen na verše vztahující se k tomu, co znamená být Ježíšovým učedníkem.

Přečti si Mt 5,13–16. Jaké poselství si z něj jako Kristovi učedníci můžeme vzít? Proč jsou tato slova důležitá i pro nás adventisty vzhledem k našemu chápání trojandělského poselství ze Zj 14,6–12?

Jaké důležité rady o učednictví Ježíš dává ve slovech zapsaných u Mt 6,5–13?

Jaká je podle Mt 6,19–21 podstata skutečného učednictví? Polož si otázku: Kde je můj poklad (moje srdce): v nebi, nebo na zemi? Pokud se svojí odpovědí nejsi spokojený, co můžeš udělat pro to, aby se to změnilo?

KÁZÁNÍ NA HOŘE II.

Jak jsme už naznačili minulý týden, jednou z největších výzev, s kterou jako církev zápasíme, je přijmout a udržet ve sborovém společenství nové členy po jejich křtu. To úzce souvisí s myšlenku učednictví; s tím, že lidi učíme, co znamená být následovníkem Ježíše Krista, občanem nového království. Kázání na hoře je plně ilustrací a rad, podle kterých se potřebují řídit všichni Ježíšovi učedníci. Při našem dalším studiu si položíme otázku: Jak můžeme tato naučení přenášet do svého života? Jak může naše církev, náš sbor naučit tyto věci nové členy a tak jim pomoci, aby byli lepší učedníci Ježíše Krista?

Jaké důležité naučení a upozornění nacházíme v Mt 7,1–5? Proč je velice důležité, aby je znali všichni Kristovi učedníci? Co znamená nesoudit?

Přečti si Mt 7,15–20. Jaký odkaz zde Ježíš zanechává svým učedníkům? Při čtení těchto veršů si polož otázku: Jaké ovoce přináším?

Jedna věc je vyznávat, že jsme následovníky, žáky nebo učedníky Ježíše Krista, druhá věc je jimi skutečně být. Když se snažíme vést ostatní k učednictví nebo být sami dobrými učedníky, nesmíme zapomínat na Ježíšova jasná slova uvedená v následujících verších.

Přečti si Mt 7, 24–27. Proč je důležité pochopit, o čem tu Ježíš hovoří? Jak těmto slovům rozumíme v souvislosti s ostatními zaslíbeními o tom, že spasení budeme vírou, ne skutky?

POKYNY PRO MISIJNÍ CESTU

Ježíšův příslib, že jeho učedníci se stanou rybáři lidí (Mt 4,19), se nenaplnil hned. Nejprve sledovali, jak to dělá on. Během svého působení v Galileji, když „kázal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu“, viděl zástupy, které šly za ním, a bylo mu jich líto, „protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře“ (Mt 9,35.36). „Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je velká, dělníků málo. Proste tedy Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň!““ (v. 37.38)

V 10. kapitole Matoušova evangelia zaznamenává Ježíš pověření učedníků. Které z principů uvedených ve verších 6–14 bychom měli i dnes využívat při přípravě učedníků?

Proč musí učedníci počítat i s pronásledováním? (v. 16.19)

Je toho mnoho, co se mohou Kristovi současní učedníci z těchto textů naučit. Měli by si uvědomit, že svědčit pro Krista nebude jednoduché. Mohou přijít protivenství, odpor a v některých případech dokonce pronásledování. Proto bychom neměli být překvapení, když se tak stane.

Ještě jednou si přečti verše z Mt 10. Jaký druh odporu, nepokoje a utrpení bychom měli očekávat?

Ježíš svým učeníkům neslibil lehký život. Dějiny církve dokazují, jak pravdivá byla jeho slova. Avšak i uprostřed těchto varování jim Pán dává nádherná slova povzbuzení a naděje. Která zaslíbení to jsou?

VYSLÁNÍ SEDMDESÁTI

Jen Lukáš se zmiňuje o tom, že Ježíš ustanovil sedmdesát učedníků, které vyslal na misijní cestu. (L 10,1–23) Pokyny, které jim dal, se ve velké míře podobají těm, které udělil dvanácti. Poté je vyslal po dvou do měst a vesnic, jež se chystal navštívit. Zdá se, že jejich misie předcházela Ježíšově službě. V jistém smyslu měli tamní obyvatelé připravit na přijetí Ježíše. Podobá se to tomu, co děláme my dnes, když se snažíme připravit lidi na setkání s Ježíšem.

Ježíš vyslal učedníky ve dvojicích. V čem je to výhodné? Co si z toho můžeme vzít dnes?

V L 10,17 čteme, že těch sedmdesát se vrátilo z cesty s radostí. Ježíši nadšeně zvěstovali: „Pane, i démoni se nám podrobují ve tvém jménu.“ Museli být nadšení z moci, kterou dostali od Ježíše. Sami přiznali, že ji přijali od něj. Zatímco učedníci mluví o moci, kterou dostali, Ježíš je vyzývá, aby se radovali z toho, na čem skutečně záleží.

Přečti si L 10,20. Proč Ježíš učedníky takto napomíná? Co to znamená pro nás?

Činit v Ježíšově jménu veliké skutky a zázraky není zárukou spasení. (Mt 7,22.23) Mnozí to překvapení zjistí až při setkání s Ježíšem. Postavení v církvi, dokonce ani velký úspěch při získávání lidí pro Krista nejsou tím nejdůležitějším. To, na čem skutečně záleží, je mít jméno napsáno v nebi. (Zj 3,5) Mít jméno zapsáno v nebi znamená získat věčný život v Ježíši Kristu.

Může se stát, že budeme tak zaneprázdnění prací pro druhé, že zanedbáme svůj osobní duchovní život a zdraví. Jak zabránit tomu, abychom se nedostali do takové situace? Jak může služba pro spasení druhých posilnit tvůj život s Ježíšem?

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti text na stranách 196–198 (DA 312–314) a kapitolu Vyslání učedníků (TV 221–227; DA 349–358). V knize Výchova si přečti kapitolu s názvem Učitel poslaný od Boha na stranách 45–51 (ED 73–83) a v Bibli se znovu zamysli nad verši Mk 6,6–13.

„V krátkém verši Mt 5,1 jsou tři klíče k objevení skutečné hodnoty Kázání na hoře. 1) Ježíš začal učit, až když si sedl. Židovský rabín oficiálně učil, když seděl... To, že si Ježíš sedl, aby své učedníky učil, naznačuje, že jeho učení bylo důležité. 2) Matouš dále říká, že když Ježíš otevřel ústa, učil je... V řečtině má tato fráze dvojitý význam: A) používá se v souvislosti s vážným a slavnostním vyhlášením... B) používá se tehdy, když člověk skutečně otevře své srdce a poví, co si myslí. Zde je použito při soukromém vyučování, kde nejsou při komunikaci žádné zábrany... 3) je zajímavé, že v řečtině je v tomto výroku sloveso učit ne v aoristu (jednoduchém čase minulém), ale v průběhovém nedokonavém čase, který vyjadřuje obvyklé a opakované jednání. Překlad by proto měl znít asi takto: Tak je obvykle učil. Matouš jasně řekl, jak mu to řečtina dovolovala, že Kázání na hoře je jen jedním z mnoha, přednesených v konkrétním čase a při jedné konkrétní příležitosti. Je třeba vzít v úvahu všechno, co Ježíš stále a obvykle učil své učedníky.“ (William Barclay)

Otázky k přemýšlení

- 1. Jaký plán na přípravu učedníků má tvůj sbor? Proč ani nejlepší program neučiní automaticky z člověka učedníka? Co je důležitější: dobře připravený a vypracovaný program, nebo osobní příklad jiného učedníka?**
- 2. Co můžeš ty osobně udělat, abys pomohl novému členovi vašeho sboru stát se učedníkem? Jakými konkrétními dary můžeš pomoci? Jakou úlohu má plnit v tomto procesu vaše modlitební skupinka nebo třída sobotní školy?**

ZKUŠENOST UČEDNICTVÍ

Texty na tento týden: Mt 17,1–13; 18,1–4; 24; Mk 8,27–30; J 6,43–58

Základní verš

Zavolal k sobě zástup s učeníky a řekl jim: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“ (Mk 8,34)

V evangelijských příbězích, které vyprávějí o Ježíši, nacházíme skutečnosti, které nám pomohou pochopit, co znamená být učedníkem.

Při jejich čtení si znovu uvědomujeme, že učednictví je zkušenost. Abychom byli skutečnými Kristovými následovníky, potřebujeme mít zkušenost s Ježíšem. Potřebujeme, aby nás Ježíš změnil. Potřebujeme ho poznat a podílet se na tom, co pro nás připravil.

Hlava plná poznání nestačí. Umět recitovat biblické verše je málo. Poznat biblické pravdy je jen začátek. Abys byl Kristovým učedníkem, musíš s ním mít osobní zkušenost, která změnila stále mění tvůj život.

Tento úkol nám chce pomoci lépe pochopit, jaké důsledky pro náš život mají některé z těchto zkušeností.

Týden ve zkratce

Co znamená jíst Kristovo tělo a pít jeho krev? Co se můžeme naučit o víře z příběhu o proměnění? Proč Ježíš říká, že máme být jako malé děti? Co obnáší nést pro Krista svůj kříž?

Jaké duchovní naučení dává Ježíš v J 6,48–51? Proč jsou jeho slova pro nadějně učedníky tolik důležitá? V čem jsou důležitá i pro ty, kteří chtějí pomoci jiným stát se učedníky?

Není to náhoda, že Ježíš vyřkl tato slova krátce po zázraku nasycení pěti tisíc lidí. (J 6,1–14) Reakce lidí však dokazuje, že jejich srdce byla stále soustředěná na pozemské věci. Ježíše považovali téměř výlučně za pozemského krále, který může naplnit jejich každodenní materiální potřeby. Kvůli tomu však Ježíš na tuto zem nepřišel.

Jaký byl účel Ježíšova příchodu na zem? J 6,52–58; J 6,26.27

„Jíst Kristovo tělo a pít jeho krev znamená přijímat jej za svého osobního Spasitele, věřit, že nám odpouští hříchy a že v něm jsme dokonalí. Budeme-li mít stále na mysli jeho lásku, zůstat v ní a přijímat ji, budeme mít podíl na jeho povaze. Kristus musí být pro naši duši stejně důležitý, jako je pokrm pro naše tělo. Pokud pokrm nesníme a nepřijmeme do těla, nemá pro nás žádný význam. Podobně nám ani Kristus nemůže pomoci, pokud jej neuznáváme za svého osobního Spasitele. Čistě teoretické poznání nám žádný užitek nepřinese. Musíme Kristem žít, přijímat jej do svého srdce; jedině tak se jeho život může stát naším. Musíme se nechat prostoupit jeho láskou a milostí.“ (TV 245; DA 389)

Jaká je tvoje zkušenost s „jedením těla“ a „pitím Ježíšovy krve“? Jaké změny to přineslo do tvého života?

DĚTI A UČEDNICTVÍ

V Mt 18,1 čteme, že učedníci přišli za Ježíšem s otázkou, kdo je největší v nebeském království. Proč mu kladou takovou otázku? Paralelní záznamy hovoří o tom, že se vlastně mezi sebou hádali, kdo z nich bude v Božím království největší. (Mk 9,33.34; L 9,46–48) Není to jen projev necitlivosti, ale také vyjádření toho, jak málo učedníci pochopili zásady pokory a lásky – nejdůležitějších charakteristik Ježíšova království.

Jak jim Ježíš odpověděl? Proč jsou děti dobrým příkladem učednictví? Mt 18,1–4

Zamysli se nad významem těchto Ježíšových slov. Pokud se neobrátime, pokud nebudeme jako malé děti, nevejde do nebeského království.

Smyslem těchto veršů je zřejmě pokora. Jako učedníci musíme mít dětskou pokoru. Tak jako si děti uvědomují, že potřebují rodiče, tak si i my musíme uvědomovat naši plnou závislost na Bohu – našem Otci. Děti odkázané jen na sebe nemohou přežít. Ani my nemůžeme přežít bez Boha. Je velmi důležité si to uvědomit. Hřích Adama a Evy začal přesvědčením, že jsou schopní žít stejně dobře i sami – bez Boha.

Děti většinou zcela věří tomu, co jim povíme, i když tomu dobře nerozumějí. Podobně i my se potřebujeme naučit důvěřovat Božím slovům, i když je přes vynaložené úsilí vždy plně nepochopíme. Kdyby nám měl někdo vysvětlit všechno o Ježíši a spasení a my bychom v Krista ještě nevěřili, těžko bychom se pro takové odevzdání rozhodli. Potřebujeme prožít obrácení, o kterém Ježíš mluvil; a k němu patří i to, že budeme jako děti, že budeme Bohu důvěřovat, přestože možná ne všemu porozumíme. Pokud bychom totiž všechno mohli pochopit svým rozumem, k čemu by pak byla víra?

PROMĚNĚNÍ A SELHÁNÍ

Jednou z nejúžasnějších zkušeností zaznamenaných v evangeliích je Ježíšovo proměnění. V něm Bůh pozoruhodným způsobem projevil svoji přítomnost před očima některých Kristových učedníků.

Které tři zvláštní věci se udály, aby posilnily víru učedníků? Mt 17,1–13

Ježíš nás nikdy nevyzve stát se jeho učeníky, aniž by se nám předtím dal poznat. Jistěže není jednoduché najít odpovědi na všechny naše otázky. Víra a rozum však nestojí nevyhnutelně proti sobě. Máme dostatek důvodů, abychom mohli uvěřit i tomu, co úplně nechápeme. I když možná nejsme svědky takových událostí, jaké viděli tři učedníci na hoře proměnění, jako Ježíšovi učedníci jsme dostali dost k tomu, abychom důvěřovali Bohu a jeho dobrotě. To, jak zacházíme s naší vírou, která je darem (J 1,9; Ef 2,8), rozhoduje o tom, zda víra roste, stagnuje nebo skomírá.

Učedníci měli velkou přednost, že viděli to, co většina z nás na tomto světě nikdy neuvidí. Co nám však o těchto učednících prozrazují následující verše? Mt 26,56.69–75; Mk 9,30–32; J 20,19 Jaké poučení si můžeme vzít z těchto zkušeností?

Někdy se můžeme přistihnout, že říkáme: „Kdyby Bůh pro mne udělal to anebo tamto..., moje víra by byla silnější.“ V čem je takový postoj pro učedníka nebezpečný? Jak můžeme využít a upevnit víru, kterou jsme dostali?

KÁZÁNÍ NA OLIVETSKÉ HOŘE

V Mt 24 a 25 je zaznamenána Ježíšova řeč, kterou pronesl na Olivetské hoře. V pozadí Ježíšova kázání jsou slova učedníků, kteří mu připomínali nádheru a velkolepost Herodova chrámu.

Jaká významná znamení svého druhého příchodu dal Ježíš na Olivetské hoře učedníkům?

Mt 24,4-5 _____

Mt 24,9-10 _____

Mt 24,11-13 _____

Mt 24,23-27 _____

Mt 24,36-44 _____

Z těchto veršů vyplývá mnoho významných skutečností. Jednou z nejdůležitějších je to, že jako učedníci si potřebujeme uvědomovat duchovní nebezpečí, která nás ohrožují. Jsme součástí velkého sporu mezi dobrem a zlem, v kterém jsme terčem mnoha podvodů. Některé z nich jsou tak velké, že kdyby to bylo možné, oklamaly by i vyvolené. (Mt 24,24) Z kontextu Ježíšových slov vyplývá, že čím víc se blížíme k době konce, tím musíme být obezřetnější.

Musíme se stále znovu přesvědčovat, zda jsme pevně zakotveni v tom, čemu věříme, a zda víme, čemu věříme. K učednictví patří i to, že když přicházejí noví členové, pomáháme jim v jejich zápasech.

Falešní kristové nemusí vždy nevyhnutelně tvrdit, že jsou mesiáši. Co jiného nás může odvést od Krista? Co si může dělat nárok zaujmout v našem srdci místo, které patří jen Kristu?

NÉST KŘÍŽ

V Mk 8,27–30 se Ježíš ptá učedníků, za koho jej lidé považují. Když dostane odpověď, zeptá se, za koho jej považují oni. Za všechny odpovídá Petr. Vyznává, že Ježíš je Kristus. Ježíš je pak nabádá, aby to nikomu neříkali. Proč? Nebyl snad smyslem všeho, co činil, aby lidé poznali, že je Bohem poslaný Mesiáš?

Všimněme si, co Marek píše v dalších verších. Ježíšova slova adresovaná Petrovi měla utvrdit učedníky v tom, že je Mesiáš. Představte si, o čem všem museli přemýšlet, když jim začal povídat o jeho budoucím odsouzení. (Mk 8,31) A opět je to Petr, kdo reaguje – ten stejný Petr, který ho před malou chvílí vyhlásil za Mesiáše. (v. 32)

Ve verši 34 Ježíš pronáší k učedníkům a přítomným lidem důležité naučení o tom, co znamená být jeho následovníkem. I když v té době tomu rozumělo jen několik vyvolených, poselství o své smrti, nesení kříže, ztrátě všeho pro evangelium potřeboval slyšet každý, kdo se rozhodl jej následovat.

Kdy naposledy jsi nesl Kristův kříž? Co tvoje odpověď prozrazuje o tvém učednictví? Potřebuješ ve svém životě udělat nějaké změny? Jak jich chceš docílit?

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti kapitoly Zázračná uzdravení (TV 163–169; DA 383–394), Ve stínu kříže, Proměnění, Pod horou proměnění, Rozhovory s učedníky (TV 262–284; DA 140–442) a Ježíš a děti (TV 326–329; DA 511–517).

„Náš Pán řekl: ‚Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život... Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj.‘ (J 6,53–55) Tato slova můžeme vztáhnout na naši tělesnou přirozenost. Kristově smrti vděčíme i za svůj pozemský život. Chléb, který jíme, zaplatil svým tělem, vodu, kterou pijeme, vykoupil svou krví. Každý člověk, ať světec či hříšník, jí svůj každodenní chléb, ale nasycuje jej tělo a krev Ježíše Krista. Každý bochník chleba nese pečeť kříže. Kříž se zrcadlí v každém praménku vody. To vše Ježíš zahrnul do symbolů své veliké oběti. Světlo památné večere v horní síni posvěcuje náš každodenní pokrm. Rodinný stůl se stává stolem Páně a každé jídlo svátostí.“ (TV 423; DA 660)

Otázky k přemýšlení

1. Uvažujte o tom, co znamená jíst Ježíšovo tělo a pít jeho krev.
2. Přemýšlejte o myšlence, že máme být jako děti. Díky kterým vlastnostem jsou děti dobrým příkladem? Jak se ve své víře můžeme více podobat dětem? Může se stát, že v tomto přirovnání zajdeme příliš daleko?
3. Tento úkol mluví i o různých podvodech, kterým budeme muset jako Ježíšovi učedníci čelit. Jakým pokušením je vystavena církev u nás? Jak se to projevuje? Jak zakrývá? Jsou členové církve schopní jim odolávat? Jak můžeš pomoci ostatním chránit se před nástrahami, které se jim dostávají do cesty?
4. Proč jsme věřící? Jaké k tomu máme důvody? O vašich odpovědích přemýšlejte spolu ve třídě.
5. Shrň, co je podle tvého chápání zkušenost učednictví. Co jsi jako Ježíšův učedník prožil ty osobně? Podělte se o své postřehy.

NÁSLEDOVÁNÍ MISTRA – AKTIVNÍ UČEDNICTVÍ

**Texty na tento týden: Mt 8,14-15; 10,34-37; 28,18-20;
L 5,17-26**

Základní verš

Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o svůj život pro mne a pro evangelium, zachrání jej. Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? Zač by mohl člověk získat zpět svůj život? (Mk 8,35-37)

Úkol na tento týden je výzvou k zamyšlení nad tím, co všechno je skryto pod pojmem učednictví. Chceme se podívat na učednictví, které je činné a funguje. Bůh nás povolává. Každý však musí rozpoznat toto volání a následovat jej. Doktor Thomas Cameron vzpomíná na jednoho známého kazatele, který ve svém kázání vyjádřil, že by rád „tahal měchy Händlovi, podal štětec Michelangelovi, držel dalekohled Kryštofovi Kolumbovi nebo nosil tašku Shakespearovi. Když lidé považují za čest dělat některou z těchto podřadných služeb velkým postavám dějin, o co víc je posloužit Spasiteli lidí?“ (A. Gordon Nasby)

Týden ve zkratce

Co by nás jako učedníky mělo motivovat ke službě? Jaký odpor můžeme očekávat? Jaká zaslíbení nás mohou provázet při práci pro Krista?

SLUŽBA A UČEDNICTVÍ

Co zjišťujeme o učednictví z veršů Mt 8,14.15; Mk 1,29–31 a L 4,38.39? Když si odmyslíme okolnosti těchto příběhů, které principy z nich bychom měli přijmout za své?

Všechny tři zprávy uvádějí, že Petrova tchyně měla horečku, ale jen Lukáš příše, že byla soužena silnou horečkou. Tento detail je nejspíše způsoben tím, že Lukáš byl lékař. Původní řecký výraz se totiž podobá jednomu z odborných termínů, jaké Řekové používali k určování typu horečky.

Všimněte si, že ve všech zprávách je popsáno, jak učedníci upozornili Ježíše na nemoc Petrovy tchyně a prosili jej o pomoc. Možná Ježíš už věděl o jejím stavu, a přece je nechal, aby mu o tom pověděli a prosili ho o uzdravení. Jaký je podle tohoto příběhu úkol učedníků? Šlo v případě Petrovy tchyně o skutečné učednictví, nebo jen o obyčejnou pohostinnost?

Když byla Petrova tchyně uzdravena, nevyhýbala se službě. Její dům byl plný unavených a hladových hostů, kteří se o ni zajímali a starali. I když by to mohla udělat, nefekla, že je po přestálé nemoci vyčerpaná a unavená, ale hned je začala obsluhovat – začala jim sloužit. Použité řecké slovo se svým významem podobá slovu sluha, pomocník nebo diakon. Motivovaná Ježíšem začala hned po uzdravení pracovat pro druhé.

Co učinil Ježíš pro tebe? Od čeho tě zachránil? Jaká byla tvoje odpověď? Jak by měl náš křesťanský život odrážet to, co pro nás Ježíš učinil?

JEŽÍŠ A OCHRNUTÝ ČLOVĚK

Známý příběh o uzdravení ochrnutého nacházíme v L 5,17–26. Můžeme si z něj vzít některé důležité poznatky o učednictví, které se projevuje činy.

Jakou důležitou a silnou myšlenku nacházíme ve verši 17? Jaký varovný důkaz je v něm i pro nás?

Čteme, že se tam sešli zákoníci a farizeové ze všech stran – zřejmě aby si poslechli Ježíše. Ve verši je psáno, že v tu chvíli „moc Páně byla s ním, aby uzdravoval“. Byl tam Ježíš a s ním Boží moc. Avšak mezi přihlížejícími zvítězilo sobectví, hřích a pýcha. Jak velká je to výstraha pro každého z nás!

V tomto příběhu však můžeme vidět i učednictví, které jedná. Byli tam muži, kteří ochrnutého přinesli k Ježíši. Nebylo to vůbec snadné. Museli vynaložit velkou námahu. Protože se nemohli dostat přes dav, vymysleli jiný způsob, jak svého přítele dostat k Ježíši. Jak velmi jim záleželo na jejich příteli! A jak blízko mohli mít k tomu, že by se vzdali. Všimni si také, jak Ježíš ocenil jejich víru. Zda uzdravil i je, o tom se verše nezmiňují. Víme však, že jejich skutky byly svědectvím o víře, kterou měli. Jednali jako učedníci – přivedli k Ježíši člověka, který to potřeboval.

Po svém uzdravení ten muž začal oslavovat Boha. Jeho tělo i jeho slova byly jistě mocným svědectvím nejen o Ježíšovi, ale i o moci učednictví. (v. 26)

Během tohoto dění se farizeové pohoršovali nad Ježíšovým jednáním. Podle nich se dopustil rouhání. Ve svém pobouření zapoměli na náboženství, víru i učení, které jim měly pomoci prožívat s Ježíšem živé zkušenosti. To je velkou výstrahou.

Jak by se mohlo stát, že přestože se hlásíme k Ježíšovým učedníkům, dovolíme, aby se do cesty Božímu působení v našem životě nebo dokonce v životě jiných postavily překážky? Skrýváme v srdci věci, které nás oslepují, takže nevidíme Boží moc? Jak se jich můžeme zbavit?

„UVRHNOUT OHEŇ NA ZEM“

Přečti si Mt 10,34–37 a L 12,49–53.

S křesťanstvím se většinou spojují mírumilovné výrazy. Při Ježíšově narození andělé zpívali: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi.“ (L 2,14) Křesťanství je postaveno na lásce, ne na nenávisti – a to i nepřátelům. Ježíš řekl: „Blaze těm, kdo působí pokoj...“ (Mt 5,9)

Jak máme tedy rozumět Ježíšovým slovům v těchto verších?

„Ježíš tady vyvrací chybný názor některých učedníků, že ovocem poselství, které šíří, nemůže být nic jiného než soulad a harmonie. Když chodili od domu k domu, neměli být překvapení... že výsledkem jejich práce může být i něco jiného... Když člověk přijme Krista, jeho nejbližší přátelé se nejednou změň na nezatrpklejší a nejzarytější nepřátele. Tak se to stává nejen v pohanských zemích, ale i mezi formálními křesťany, kteří málo vědí – pokud vůbec – o Boží moci měnit život člověka.“ (5BC 379.380)

Co je podle tebe základním poselstvím Ježíšových slov v těchto verších? Proč jsou pro učedníky tak důležité? Jaká je tvoje zkušenost? Podívej se také na verše u Mt 10,24.25.

Zapamatujme si, že následování Ježíše nás může stát mnoho. Pokud tomu tak není, pak možná něco není v pořádku, možná nejsme k sobě dost upřímní. Potřebujeme si uvědomit, že naše svědectví a učednický život – učednictví v akci – mohou vyvolat neshody a rozdělení dokonce i mezi těmi, kteří jsou nám nejbližší. Není to sice nevyhnutelné, ale Ježíš chce, abychom o tom věděli a nebyli překvapeni, když se to stane.

O co tě připravilo následování Ježíše Krista? Jak to poznamenalo vztahy k tvým nejbližším? Jak by mohla tvoje zkušenost pomoci někomu, kdo prožívá podobný zápas, protože následování Ježíše nepříjemně narušilo jeho vztahy?

CENA NAŠEHO ŽIVOTA

Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o svůj život pro mne a pro evangelium, zachrání jej. Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? Zač by mohl člověk získat zpět svůj život? (Mk 8,35–37)

V jistých novinách se psalo o jedné výjimečné vysoké škole. Úroveň akademického vzdělání jejích žáků převyšovala podle doložených statistik výsledky většiny studentů stejné věkové kategorie na jiných školách. Tito mladí, ambiciózní a šikovní lidé se cítili být předurčení k tomu, aby podle „světských měřítek“ patřili k těm opravdu úspěšným. Časopis dále citoval jednoho z těchto mladých lidí, který řekl: „Všechno to děláme proto, abychom porazili smrt.“

Porazit smrt? Aby to dokázali, potřebují víc než jen dobrý prospěch a dobré zaměstnání.

Skutečnost je taková, že bez ohledu na to, kým jsme a co jsme v životě dokázali, dřív či později zemřeme a všechno naše snažení se zastaví v hrobě. Jak dlouho žijeme? Většina z nás nedosáhne ani osmdesáti let. A pak to všechno skončí? Jaký smysl potom život má, když všechno končí smrtí? Co po sobě zanecháme? Když před tisíci lety uvažoval Šalomoun o podobných otázkách, dospěl k závěru, že život sám o sobě, se všemi svými problémy a snažením, je marností. (Kaz 1,2) Toto slovo je překladem hebrejského slova znamenajícího vánek, pára.

Znovu si přečti verše z této části a přemýšlej o nich v kontextu našeho tématu – aktivního učednictví. Po přečtení Ježíšových slov si polož otázku: Jak bych měl žít? Co znamená ztratit svůj život pro evangelium? Co by mohlo zvýšit kvalitu a hodnotu mého života? Jakou roli přitom sehrává získávání nových učedníků?

Čeho jsi se vzdal (nebo by ses měl vzdát), aby ses mohl aktivně zapojit do učednictví? Jaké změny bys měl učinit, aby ses stal skutečným učedníkem Ježíše Krista?

„JDĚTE KE VŠEM NÁRODŮM A ZÍSKÁVEJTE MI UČEDNÍKY“

Jednu z nejdůležitějších statí o aktivním učednictví nacházíme u Mt 28,18–20. Přečtěte si tyto verše. Všimněte si všech slov – jít, získávat, křtít, učit. Učedníci by měli získávat další učeníky. Je to tak jednoduché, jak se zdá?

Znovu si přečti uvedené verše. Zaměř se na to, co Ježíš pověděl o moci, kterou má na nebi i na zemi. (L 1,32; Sk 10,36; Ef 1,20 a Žd 1,13) Proč jsou tato slova tolik potřebná pro všechny, kteří se zapojí do práce při získávání učedníků?

Všimněte si také, co je podle Ježíše součástí této práce. Učedníci mají učit všechny národy. Nejde o žádný exkluzivní klub, není zde místo pro žádné národnostní či společenské hranice. Kristus zemřel za každého člověka (Ř 5,17–19; Žd 2,9) Evangelium je určeno pro všechny. (Zj 14,6.7)

Všimněte si Ježíšových slov „učte je“. Na co je zde kladen důraz?

I tady se učednictví projevuje prakticky, činností. Lidé, kteří se stanou učedníky, jednají podle Ježíšova příkazu. Těmito slovy Ježíš bourá představy, že spasení je jen jakýsi rozumový souhlas s přesně definovanými doktrínami. Přijetí učení Bible je sice součástí toho, co znamená být učedníkem, je to však jen začátek. Učedníci jsou ti, kteří následují Ježíše – tím, že žijí podle jeho slova. Posloucháme ho ne proto, abychom byli spasení, ale proto, že v něm už nyní žijeme věčný život.

Ježíš slíbil, že s námi bude až do konce světa. Jak prožíváš jeho přítomnost ve svém životě? Přemýšlej, jak se projevuje Kristova přítomnost?

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti kapitolu Vyslání učedníků (TV 221–227; DA 350–358) a text na stranách 277–280 (DA 433–436), dále Mk 16,15–20 a J 14–17.

„Spasitel varoval své učedníky, aby si nemysleli, že nad nepřátelstvím světa vůči evangeliu zvítězí a že odpor po nějaké době pomine. Řekl: ‚Nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč.‘ (Mt 10,34) Vznik sporu není důsledkem působení evangelia, ale odporu vůči němu.“ (TV 227; DA 358)

„Ježíš potvrdil závaznou platnost pátého přikázání a pokáral všechny pokusy uniknout povinností, které mají děti vůči rodičům... I přesto láska k vlastním rodičům nikdy nesmí stát v cestě důsledné poslušnosti Bohu, i kdyby se tyto dvě strany měly dostat do konfliktu. Milovat Boha a sloužit mu má být nejdůležitějším pravidlem života. Je to první a velké přikázání... Druhá deska Desatera, na které jen páté přikázání, je svojí podstatou i významem podobná první.“ (5BC 380)

Otázky k přemýšlení

- 1. Znáš někoho, kdo právě teď trpí pro svoji věrnost Ježíši? Pokud ano, můžeš mu nějak pomoci? Co můžete jako jednotlivci, modlitební skupinka nebo sbor udělat, abyste jeho situaci ulehčili?**
- 2. Zamysli se znovu nad verši z části na středu. Jaký důležitý odkaz nám v nich Ježíš zanechává? Přemýšlejte, co znamená ztratit svůj život kvůli evangeliu. Co se můžete naučit s vašich osobních zkušeností?**
- 3. Tento úkol se zaměřil na učednictví v praxi. Co váš sbor plánuje uskutečnit? Co můžete jako třída udělat pro to, aby váš sbor byl aktivnější? Jak se z nových členů mohou stát učedníci?**

UČEDNICTVÍ POD TLAKEM

**Texty na tento týden: 1 Kr 18; Mt 26,56; L 9,51–56;
J 6,1–15; 12,1–6; 18,1–11; 21,15–19**

Základní verš

*Běžel jsi s pěšimi a unavili tě koně; jak bys chtěl závodit s koni?
V pokojné zemi žiješ v bezpečí, co si počneš v houštinách Jordánu?
(Jr 12,5)*

Jeden ze známých Murphyho zákonů zní: „Všechno, co se může pokazit, se pokazí.“ Platnost takového zákona si už v životě ověřil snad každý z nás. Vypadá to, že platí i pro Kristovy učedníky. Avšak Boží zaslíbení nám pomáhají vyhnout se malomyslnosti. Někdy se i přes tato zaslíbení ocitáme v pokušení upadnout do zoufalství. Nikdy bychom se však neměli vzdát: Bůh stojí při nás i v těch nejtěžších chvílích.

V tomto úkolu se podíváme na život některých učedníků a zjistíme, že se z jejich „špatných dnů“ můžeme leccos naučit.

Týden ve zkratce

Jakou výstrahou by pro nás měl být pokus učedníků získat politickou moc? Co se můžeme naučit z Jidášova života? Co se skrývalo za Jakubovou a Janovou touhou zničit ty, kteří odmítli Ježíše? V čem je nám poučením Petrova unáhlenost a pokání? Proč všichni učedníci opustili Ježíše ve chvíli, kdy je nejvíce potřeboval – i když s ním předtím prožili tak mnoho a měli velké poznání?

Náboženská víra může být velmi silným nástrojem dobra, ale i zla. Ta stejná hnací síla, která někoho motivuje „ztratit svůj život“ (Mt 16,25) pro Krista, může – za jiných okolností – dohnat druhé k tomu, že v Božím jménu zabíjejí. Vždyť když věříš, že tě Bůh vybízí něco udělat, kdo ti v tom může jakýmkoli lidským nebo pozemským zdůvodňováním zabránit? I to je jeden z důvodů, proč se některé vlády snaží náboženství zakázat nebo zcela zlikvidovat. Nechtějí, aby lidé uznávali nějakou vyšší autoritu. A není vyšší autority nad Boha. Na druhé straně se některé vlády pokoušejí přisvojovat si významnou moc náboženství a využít ji ke svým cílům. Učedník Ježíše Krista si musí dát velký pozor na různá nebezpečí, která v sobě ukrývají zneužívání náboženské moci.

Přečti si J 6,1–15. Jaké ponaučení z toho vyplývá o postojích Ježíšova učedníka k politické moci?

Cílem Ježíšova života na zemi nebylo stát se pozemským králem. Snahu získat politickou moc bychom neměli slučovat s učednictvím. To, že Bůh „ustanovuje krále“ a že do vlády se mohou dostat i křesťané, kteří berou Boha vážně, neznamená, že snaha učedníka získat v Božím jménu politickou moc je Boží vůlí a konáním jeho díla. Nový zákon ani na jednom místě nepředstavuje moc evangelia jako model pro získání moci světské. Ani Ježíšovi nejbližší učedníci to však nechápali. „Učedníci se připojují k davu a souhlasí s prohlášením, že Davidův trůn je právoplatným dědictvím jejich Mistra. Myslí si, že Kristu brání v přijetí této pocty jedině jeho skromnost . . . Dělalí vše pro to, aby svůj záměr mohli uskutečnit.“ (TV 237; DA 378) Když viděli toužebné očekávání a nadšení zástupu, pokusili se přimět Ježíše, aby se stal králem nad národem. (J 6,14.15) Tak vypadalo učednictví podle jejich představ. Ježíš na to zareagoval odchodem do samoty a modlitbou.

Jak můžeme – i v osobním životě – zneužít náboženství a přisvojit si ho k sobeckým cílům?

NENASYTNOST

Někdo kdysi řekl: Když chceš zbohatnout, založ si nové náboženství. Přestože je tento výrok cynický, je v něm kus pravdy. Vždyť když se zamýšlíme nad náboženskou vírou, zaobíráme se tou nejdůležitější oblastí lidské existence. Hovoříme o smyslu života, o naději na věčnost, o víře, že nám Bůh odpouští naše hříchy. Ježíš, kterého máme následovat, žil životem sebezapření a chudoby. Nejednou nás varoval před tím, abychom se hnali za věcmi tohoto světa. Církevní dějiny jsou však plné příkladů zneužití moci náboženství a náboženských idejí k vlastnímu obohacení – často právě na úkor chudých.

Přečti si J 12,1–6 a potom odpověz na následující otázky:

- 1. Jakou symboliku nacházíme v Mariině činu? Jak to odráží postoj pravého Ježíšova učedníka? Přečti si také Mt 13,46 a Fp 3,8.**
- 2. Jak důležité jsou podle tohoto příběhu pohnutky našeho jednání?**
- 3. Text říká, že Lazar, který byl vzkříšený, s nimi seděl u stolu. V čem je proto Jidášovo jednání ještě nepochopitelnější a svědčí o jeho zaslepenosti vlastním hříchem?**

Pavel měl dobrý důvod napsat známý citát v 1 Tm 6,10. Jidáš nakonec vinou lásky k penězům ztratil svůj život. Zdá se, že hned od začátku usiloval, aby byl mezi učedníky tím nejdůležitějším. Celé jeho učednictví bylo protkáno touhou získat věci pro sebe, vyvýšit své „já“. Ani ostatní učedníci nebyli zpočátku nějakými lidumily, ale Jidáše jeho sobectví úplně ovládalo.

Existuje návod na to, jak se zbavit sobeckých pohnutek?

Mezi Ježíšových dvanáct učedníků patřily dvě dvojice bratrů. Když Ježíš povolal Jakuba a Jana, řekl jim, že jsou Synové hromu. (Mk 3,17) Někteří bibličtí vykladači se domnívají, že Ježíš jim dal takovéto jméno pro jejich prchlivý temperament a výbušnou povahu.

Přečti si L 9,51–56. Jak učedníci zareagovali, když obyvatelé vesnice Ježíše odmítli? Zkus se vžít do situace učedníků. Jaké důvody je vedly k jejich reakci? Která Ježíšova slova nebo starozákonní příklady mohly učedníky vést k takovému postoji? Čti například Gn 6–7; Mt 13,41–42; Mk 6,11.

Není jednoduché posoudit jednání učedníků. Na jedné straně horlí pro Boha – to můžeme jediné ocenit, tak by se měli projevovat všichni učedníci. Avšak nesprávně zaměřená horlivost, a třeba i z dobrého důvodu, může způsobit víc škody než užítku. Jakub a Jan si vzali za svůj vzor Elijáše. Problém je v tom, že si jeho příběh vyložili po svém – Eliáš přivolal oheň z nebe, aby strávil oběť (1 Kr 18), ne vzpurné lidi (ty vyhubil jiným způsobem).

Na celé věci byl nejhorší jejich tvrdý a odsuzující postoj vůči hříšníkům. Každý učedník Ježíše Krista by měl hledat způsoby, jak hříšníky přivést ke kříži, jak jim ukázat úžasné milosrdenství a milost Boha, který sám nesl trest za jejich hříchy. Bez ohledu na to, jak hříšné bylo jejich jednání a myšlení, prostřednictvím Ježíše mohou získat úplné odpuštění, ospravedlnění a nový, věčný život. To je náš úkol jako učedníků. Soud nechejme na Pánu Bohu.

Považuješ některé lidi za vzdorovité a mimořádné zlé? Jakým způsobem můžeš lidem ukázat Boží milosrdenství a milost a zároveň nebudit dojem, že je obdivuješ a schvaluješ jejich způsob života nebo jejich přesvědčení?

PETROVO POKÁNÍ

Petr je znám jako impulzivní a prudký učedník, který v každé situaci něco pronesl. V L 22,33.34 čteme, že si byl tak jistý sám sebou a svým učednictvím, že Ježíši slíbil věrnost až na smrt. Jak víme, zanedlouho tato slova popřel. (Mt 26,69–75)

Jaká byla podle textu J 18,1–11 a Mt 26,69–75 osobnost a charakter Petra?

Všichni víme, že Petr selhal. V tom je velké poučení pro všechny učeníky Ježíše Krista. Nemůžeme pracovat pro Pána ve své vlastní síle. Proto je důležité, abychom se každodenně podřídili Ježíši. On je vinný kmen, my jsme ratolesti. Bez něj nic nedokážeme, zvláště být věrnými učedníky. Horlivost pro Pána a jeho věci je krásná, ale musí být podřízena vládě Ježíše Krista.

Jaký je podle veršů J 21,15–19 Ježíšův postoj k těm učedníkům, kteří litovali svých hříchů a Pána se nevzdali?

„To je poučení pro všechny Kristovy následovníky. Evangelium v ničem neustupuje zlu. Neomlouvá hřích. Tajné přestoupení má být tajně vyznáno Bohu. Veřejný hřích vyžaduje veřejné vyznání. Pohana jako následek učedníkovy hříchu dopadá na Krista ... Učedník má udělat vše pro to, aby upřímným veřejným pokáním pohanu smazal ...

Petr třikrát veřejně zapřel svého Pána a Ježíš se třikrát nechal ujistit o jeho lásce a věrnosti, třikrát položil Petrovi otázku, která zraňovala jeho srdce jako ostrý šíp. Odhalil ostatním učedníkům hloubkou Petrovy lítosti a ukázal, jak opravdově se tento dříve chvástavý muž pokořil.“ (TV 517.518; DA 811.812)

Všimni si, co řekl Ježíš Petrovi. (J 21,18.19) Ježíš vlastně říká, že Petr nakonec zemře pro Pána, kterého tak vroucně miloval. Petrova slova se tedy naplnila, ale až poté, co bolestně prožil svoji zradu a hlouběji pochopil učednictví.

Stalo se ti, že jsi pronesl vychloubačné sliby, které jsi pak nesplnil? V čem je nám Petrova zkušenost poučením?

...A tu ho všichni učedníci opustili a utekli. (Mt 26,56)

Učedníci strávili s Ježíšem tři a půl roku. Měli výhody, které se dostaly na tomto světě jen málokomu. Byli u toho, co neviděl nikdo jiný. Kolik ze všech miliard obyvatel tohoto světa se potkalo s Ježíšem v lidském těle? Kolik z nich jej zahlédlo?

Jistěže, měli hříšnou přirozenost – a to bylo podstatou jejich problému. I přes všechno, co pro ně Bůh učinil, se neučili snadno.

Prolistuj si některým z evangelií. Které úžasné věci Ježíš pověděl a učinil před zraky svých učedníků? Kolik důkazů jim dal o tom, kým je? Pak se podívej na úvodní verš. Jaké je v tom pro nás varování?

Ježíš věděl, že ho učedníci opustí, proto je připravoval na svůj odchod a na svoji smrt. Oni však neposlouchali. Do Jeruzaléma přišli zcela nepřipravení.

Zdá se, že během Ježíšova působení zajímaly učedníky jeho činy, ne slova. Jeho jednání upevňovalo jejich mesiášské naděje a přinášelo jim radost. Při proměnění je hlas z nebe vyzval, aby poslouchali Ježíše. Oni však nebrali vážně to, co jim řekl o svém umučení.

Během Poslední večeře se Ježíš snažil ukázat svým následovníkům, co ho čeká, ale oni ho opět neposlouchali. V zahradě Getsemane je vyzýval k modlitbě, aby získali sílu – ale oni usnuli.

Premýšlej nad vším, co Ježíš pro tebe učinil, co v tvém životě změnil, jaká ti dal zaslíbení, povzbuzení, dary a důkazy pro víru. Pomáhá ti to vyhnout se chybám, kterých se dopustili učedníci?

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti text na stranách 232–328 (DA 364–380), 280.281 (DA 437.438), 346–349 (DA 547–551), 354–358 (DA 559–565) a 516–520 (DA 809–817); v knize Poslové naděje a lásky text na stranách (PNL 311–313; AA 539–543).

„Láska k penězům v Jidášově srdci rostla díky jeho šikovnosti a chytrosti. Kdyby svoji praktickou a ekonomickou schopnost používal a formoval pod vlivem svatého Ducha, byla by velkým přínosem pro malou církev. Posvěcováním svého ducha by získal jasný pohled a uměl by správně ocenit nebeské věci. Jidáš si však v srdci uchovával světské plány a způsoby. V jeho případě to nebylo tak, že se znenadání objevil hřích. Byly to jeho jasné intriky, sobecký a skoupý duch, který ho ovládl a nakonec dovedl k tomu, že prodal svého Pána za hrstku peněz. . .

Jidáš byl s Kristem během celého období Spasitelovy věrné veřejné služby. Měl všechno, co mu Kristus mohl dát. . . Kdyby se snažil být člověkem, který přináší požehnání, ne pochybovačným, kritickým, sobeckým mužem, Pán by ho použil pro rozvoj svého království. Jidáš byl však spekulant. Domníval se, že by mohl hospodařením s financemi církve a svojí šikovností a bystrostí v obchodě vytvořit zisk. Jeho srdce bylo rozpolcené. Miloval chválu světa. Odmítl vzdát se světa pro Krista. Nikdy Kristu nezveřejnil své zájmy. . . Jidáš byl náboženský podvodník.“ (E. G. Whiteová v 5BC 1101.1102)

Otázky k přemýšlení

- 1. Pokud jsou učedníci následovníky, jsou učedníky i ti, kteří následují své vlastní představy a cíle?**
- 2. Jaké další příklady učednictví, které je vystaveno tlaku, můžeš uvést? Co se z nich můžeme naučit?**
- 3. V Petrovi vidíme člověka, který je prchlivý, zahoří, ale potom klopýtne a padá. Jaká jsou nebezpečí opačného přístupu – přílišné opatrnosti a váhavosti? Můžeme i v tom druhém případě zajít příliš daleko? Přemýšlejte o vašem sboru. Je připravený vrhnout se do každé nové činnosti, anebo má sklon být příliš váhavý a nespělý v následování Pána? Co můžete jako třída učinit, abyste mu pomohli najít správnou rovnováhu?**

DALŠÍ LEKCE Z UČEDNICTVÍ

**Texty na tento týden: Mt 14,22–33; Mk 4,36–41; 6,51.52;
L 8,25; 24,37; J 6,19**

Základní verš

Ježíš na ně hned promluvil a řekl jim: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“ (Mt 14,27)

Ježíš si vyvolil učedníky proto, aby s ním měli společenství a mohli se od něj učit. Zdá se však, že nebyli tak vnímaví a chápaví, jak by člověk čekal. Ale takoví jsme všichni. Někteří z nás se k Bohu hlásí už několik let (či možná několik desetiletí), a přesto ještě stále nechápeme, co je podstatou učednictví. To, co platí ve světě přírody, platí i v duchovním světě. Pro život je nevyhnutelný každodenní růst. Co děláš pro to, abys jako Ježíšův učedník rostl?

V tomto úkolu se podíváme na další příklady z Božího slova, které nám pomohou pochopit, co znamená být učedníkem Ježíše Krista.

Týden ve zkratce

Proč byli Ježíšovi učedníci plní obav? Co se můžeme naučit z Ježíšova varování před kvasem farizeů?

NA MOŘI – 1. ČÁST

V době událostí popisovaných u Mk 4 už měli učedníci za sebou nějaký čas strávený s Ježíšem. Kolik se už toho od svého Mistra a Pána museli naučit!

Přečti si Mk 4,36–41. Co je na reakci učedníků zvláštní? (v. 38) Je naše reakce podobná, když prožíváme obavy?

Snadno se může stát, že se zachováme stejně. Když přijdou těžkosti a problémy, přemýšlíme, zda se o nás Bůh vůbec stará. A přitom je Ježíš celou tu dobu s námi. Byl to on, kdo jim řekl, aby vzali loď a přeplavili se na druhou stranu. Bouřka jej nepřekvapí a nepřekvapí ho ani naše zkoušky.

Co by mohlo znamenat, že Ježíše nezbudila bouřka, ale učedníci?

Všimněte si, že v celém příběhu prožívají učedníci obavy. Nejprve mají strach z bouřky. Když je utišena, bojí se Ježíše. Projev jeho moci byl velkolepý. Možná si říkáme, že po takové době strávené s Ježíšem by měli vědět, že se ho nemusí bát. Naopak, Ježíšova moc by pro ně měla být zdrojem naděje a útěchy. Příběh naznačuje, že učedníci se museli ještě mnoho učit o tom, co znamená být Kristovým následovníkem.

Kdy ses naposledy zamýšlel nad tím, zda se o tebe Bůh stará nebo zda se zajímá o tvé trápení? Co ses z těchto situací naučil?

NA MOŘI – 2. ČÁST

Když se nad tím zamyslíme, uvědomíme si, že moře je vhodným místem k lekci o učednictví. Víme, že jsme jako lidé ve všem zcela závislí na Bohu (J 12,10; Da 5,23; Sk 17,28), avšak v rozbouřeném žvlu se na to zapomenout nedá. Možná je to jeden z důvodů, proč se Pán rozhodl právě za těchto okolností dát svým učedníkům důležité poučení o víře – nezbytném předpokladu pro úspěšné učednictví.

Po vydařené misijní cestě (Mk 6,6–13), nasycení pěti tisíc a jejich prvním setkání na jezeře to učenci konečně měli pochopit. Večer po zázračném nasycení se na jezeře strhla další bouřka. Tentokrát však s nimi Ježíš na lodi nebyl.

Přečti si Mt 14,22–33 a Mk 6,45–52. Jaké chyby učedníci udělali?

Přestože jeden ze záznamů se o Petrovi jdoucím po vodě nezmiňuje, oba texty chtějí zdůraznit, že na svědky tato událost silně zapůsobila. Někteří otevřeně nazvali Ježíše Božím Synem. Marek píše, že byli ohromeni tím, co zažili. Ježíš nejen ukázal, že jej poslouchá příroda, ale měl dokonce moc kráčet po vodě! Byli svědky takového projevu Boží moci, jaký vidělo jen málo lidí.

Co o víře a důvěře chtěl asi Marek ve svém textu zdůraznit? (Mk 6,51.52) Jaké poučení si z tohoto příběhu můžeme vzít?

KVAS FARIZEŮ

Přečti si Mt 16,1–12 a potom odpověz na následující otázky:

1. Z čeho je vidět, že vůdcové národa, kteří přišli za Ježíšem, nemysleli svoji prosbu upřímně? Co je špatné na jejich žádosti o znamení z nebe? Nejsou snad v Bibli zmínky o různých znameních? Jaké poučení bychom si měli z tohoto příběhu vzít? Podívej se i do předcházejících kapitol u Matouše a také na L 16,19–31.
2. Pozorně si přečti Ježíšova slova adresovaná farizeům a zákoníkům. Jaký princip se skrývá ve výstraže zapsané u Mt 23,23?
3. Přečti si, co Ježíš pověděl učedníkům. (Mt 16,8–11) Co jim připomíná? Proč se i nám stává, že zapomeneme na velké věci, které Bůh činí před našimi zraky?

Jak vzdálený je kvas farizeů a zákoníků od Chleba života! A přece se nám snadno může stát, že je zaměníme. Všichni učeníci Ježíše Krista musí rozlišit, že víra, následování tradic nebo obrana věrouky neznámá vždy totéž jako být Kristovým učedníkem. Možná jsme spokojeni s tím, v co věříme nebo jak svoji víru praktikujeme. Může se stát, že tyto věci budou cílem samy o sobě, ne prostředkem k cíli. Naším jediným cílem však je být věrným učedníkem Ježíše Krista, konat jeho vůli a zjevovat světu jeho charakter a lásku.

O STRACHU

Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce. (1 J 4,18)

Možná jste si při studiu tohoto úkolu všimli, jak často se učedníci báli. V evangeliích pozorujeme učeníky v různých situacích. Čas od času Bible zaznamenává, že měli strach.

Co bylo v následujících situacích důvodem ke strachu učedníků? Co se můžeme naučit z jejich zkušenosti? Mt 14,27; 17,6,7; Mk 10,32; L 8,25; 24,37; J 6,19

Přečti si Mk 9,30–32. Čeho se učedníci báli? Proč? Jaké důležité poučení si můžeme vzít z jejich příkladu?

V tomto případě je smutné, že se báli něčeho, co jim dávalo největší naději, jakou mohli mít – spasení ve smířčí smrti Ježíše Krista. Měli strach z toho, čemu nerozuměli. Báli se toho, co nechtěli slyšet. Kdyby pochopili, o čem je kříž, neměli by strach. Jejich nevědomost je držela ve strachu.

Tentýž Ježíš, který dokázal chodit v bouře po vodě, který měl moc uzdravovat, který dokázal nasycit pět tisíc lidí několika bochníky chleba, je tentýž Ježíš, který zjevil svoji lásku k nám zástupnou smrtí na kříži. Hřích i satan je skutečný. Musíme si dávat pozor na nebezpečí, která ohrožují naši duši. (Mt 10,28) V Kristu nám však byla zjevena realita Boží lásky. Měli bychom se proto naučit žít v naději a těšit se z Boží úžasné lásky a milosrdenství, které nám den co den prokazuje.

UČEDNICTVÍ A SVĚDECTVÍ

„Chci, aby byl ateismus pravdou. Zneklidňuje mě, že někteří velmi inteligentní a znalí lidé jsou věřící. Nejde tu jen o to, že já v Boha nevěřím a samozřejmě doufám, že se ve svém přesvědčení nemýlím. Jde tu o to, že doufám, že žádný Bůh neexistuje! Nechci, aby nějaký Bůh byl. Nechci, aby byl takový vesmír.“ (Thomas Nagel)

Jaký postoj bys jako učeník zaujal k člověku, který napsal tato slova? Které biblické verše ti přicházejí na mysl, když o něm přemýšlíš? Napiš je.

Verše, které jsi vypsál, si ještě jednou přečti. Jaká myšlenka z nich vyplývá? O čem jsou tebou vybrané verše? O slitování? Soudu? Lítosti, nebo odplatě? Co jsi o sobě zjistil, když ses zamyslíš nad svou odpovědí?

Neoddělitelnou součástí toho, co znamená být učedníkem, je samozřejmě svědectví. Ve všech evangeliích vidíme, jak Ježíš připravuje své učedníky na to, aby druhé přiváděli ke spasení. Někteří lidé uvěřit rádi. Jiní, jak se zdá, jsou rozhodnuti za každou cenu Ježíše odmítnout.

Když jako učenící přinášíme svědectví o Ježíši, setkáváme se s různými lidmi. Možná i s takovými, kteří se budou podobat autorovi uvedeného citátu. Jak na tyto lidi zareagujeme? Hněvem? Láskou? Anebo nás bude trápit pocit vlastního selhání?

Co z Ježíšova života a učení nám jako učedníkům pomáhá správně se zachovat k těm, kteří jsou rozhodnutí nechat dveře svého srdce a mysli zavřené? Kdy – jestli vůbec – končí naše zodpovědnost vůči nim?

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti kapitoly Bouře (TV 212–217; DA 333–341), Noc na jezeře (TV 237–240; DA 377–382), Ve stínu kříže a Proměnění (TV 262–272; DA 410–425), Na cestě do Emaus (508–511; DA 795–801); v knize Perly moudrosti text na straně 17 (COL 40) a v knize Velké drama věků text na stranách 232.233 (GC 349.350).

„I když Petr byl s Místrem dlouhý čas, o plánu spasení měl velmi nedokonalou představu. Netoužil vidět v Kristově díle kříž. Avšak jen v kříži je život a naděje pro umírající lidstvo.“ (Ellen G. Whiteová, RaH 7. 4. 1891)

„Boží děti nemají být ovlivněné pocity a emocemi. Když kolísají mezi nadějí a strachem, Krista bolí srdce, protože jim dal neklamný důkaz své lásky. Chce, aby byli založeni, posilněni a pevní v nejsvatější víře. Chce, aby konali dílo, které jim svěřil. Tak budou jejich srdce v jeho ruce jako posvátné harfy, jejichž každý akord vysílá chválu a díky Tomu, kterého Bůh poslal, aby odňal hřích tohoto světa.“ (TM 518.519)

Otázky k přemýšlení

- 1. Z čeho máš strach? Jak se naučit jej překonat? Z kterých věcí bychom měli (mohli) mít strach?**
- 2. Jak se můžeme stát moderními farizeji a zákoníky? Uvědomujeme si, že zachovat se podobně jako oni je snadnější, než by se zdálo? Projevují se v církvi takové postoje i dnes? V čem? Jaké kroky musí člověk podniknout, aby se z učedníka stal farizeus? Je to snadnější naopak – stát se z farizea učedník?**
- 3. Jak bys definoval kvas farizeu a zákoníků v dnešní církvi?**
- 4. Přemýšlejte o slovech muže, jehož citát je uveden v části na čtvrtek. Jakým způsobem projevujeme podobné postoje, i když jsme křesťané? Týká se to naší víry nebo učení, že zavřeme dveře svých myslí proto, že jim zkrátka nechceme věřit? Může být důvodem, proč se od Krista tak těžko učíme, naše nechota se učit?**

POSLÁNÍ A POVĚŘENÍ

**Texty na tento týden: Mt 25,31–46; Mk 16,14–20;
L 24,36–53; J 3,14–19; Ř 5,6–10; 1 K 5,7; 15,3.4; Ga 1,4;
1 Pt 2,22–25**

Základní verš

A řekl jim: „Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření.“ (Mk 16,15)

Jako adventisté věříme, že naše pověření souvisí s poselstvím o třech andělech ze Zj 14. Základem tohoto poselství je věčné evangelium. To nejdůležitější, co můžeme předat tomuto světu, je pravda o ospravedlnění skrze víru.

„Někteří mi psali a ptali se mě, jestli je poselství o ospravedlnění poselstvím třetího anděla. Odpověděla jsem jim: „Ano, je to skutečně poselství třetího anděla.“ (E. G. Whiteová v RaH, 1. 4. 1890) Podle Ellen G. Whiteové je naším hlavním posláním zvěstovat ospravedlnění skrze víru. Máme představit světu úžasnou zprávu o tom, že spasení můžeme získat jedině díky Boží milosti, která je vylita na hříšníky, ne prostřednictvím jakýchkoli skutků, které jsme kdy vykonali.

V úkolu se podíváme na evangelium v souvislosti s tímto pověřením.

Týden ve zkratce

Jaký úkol sehrávají skutky milosrdenství v životě učedníků? Jakou roli připsal Ježíš Písmu v souvislosti se svým životem a smrtí? Je evangelium základem pověření, kterým Ježíš pověřil svoji církev?

POSLEDNÍ DRAMA A UČEDNICTVÍ

Přečti si Mt 25,31–46. Tato pasáž je částí Ježíšovy řeči na Olivové hoře v posledním týdnu jeho působení v Judsku. Patří k jeho posledním slovům proneseným před umučením.

Jak rozumíte veršům v Mt 25,31–46 s přihlédnutím k učednictví a svědeckému poslání?

V této pasáži se mluví o poslání učedníků. Ježíš jasně naznačuje, že k práci učedníků patří také služba chudým, nemocným, ztrápeným a těm, co jsou ve vězení – tedy všem, kteří to potřebují. Nejlépe se naše učednictví projeví v tom, jak se chováme k nuzným a trpícím lidem.

„...Kristus popsal na Olivové hoře učedníkům velký den soudu. Při rozhodování bude záležet na jediné věci. Lidé, kteří se před ním shromáždí, budou rozděleni do dvou skupin. Jejich věčný osud bude záviset na tom, co udělali nebo neudělali pro chudé a trpící, tedy vlastně pro Krista. V ten den jim Kristus nebude předkládat, co všechno pro ně udělal, když za jejich spasení položil život. Připomene jim, co oni vykonali pro něho.“ (TV 408; DA 637)

Na mnoha místech Bible je psáno, že spasení si nemůžeme zasloužit svými skutky, ale dostáváme ho výhradně z Boží milosti. Jak potom máme rozumět Ježíšovým slovům o skutcích lásky? Při hledání odpovědi na tuto otázku přemýšlejte, kdo je skutečný učedník: je to člověk, který se zcela podřídil Ježíši a který se dožaduje toho, co vydobyl Ježíš svojí obětí – vykoupení z hříchů. Vždyť kdo z nás by dokázal nasytit tolik chudých nebo obléci tolik potřebných, aby za to získal spasení?

XXXXX XXXX

Během našeho studia jsme již hovořili o velkém pověření z Mt 28,18–20. Přečti si tyto verše znovu. Zaměř se na hlavní myšlenky – všimni si příkazů a zaslíbení. Pak si polož otázku: Jak se mi daří naplňovat tato slova?

Porovnej Mk 16,14–20 a Mt 28,18–20. Které prvky nacházíme jen v jednom z evangelií?

Poté, co sis zapsal rozdíl, přečti si obě zprávy znovu. Ujisti se o tom, že je mezi nimi zřetelná shoda. Základní poselství je totéž.

Jaké poselství v těchto verších zanechává Ježíš svým učeníkům?

V obou záznamech čteme, že učedníci měli určité pochybnosti (Mt 28,17) Zdá se, jako by jejich srdce zůstávala necitlivá. Marek poznamenává, že Ježíš je za tyto pochybnosti pokáral (řecké slovo uvedené na tomto místě můžeme přeložit i tak, že jim to vytkl, odsoudil je nebo dokonce pohanil). Po tom všem, co viděli a čeho byli svědky, ještě pořád někteří z nich zápasili s pochybnostmi a malou vírou. Proto byl Ježíš vůči nim tak tvrdý.

Všimněte si také, že pověření jim Ježíš dal až po napomenutí. Věděl, že k tomu, aby byli úspěšnější, potřebují být silní ve víře. Už brzy ztratí Ježíšovu fyzickou přítomnost, protože bude „vzat vzhůru do nebe“ (Mk 16,19). Všechno, co od té chvíle pro něj vykonají, se bude zakládat jen na jejich víře.

Přestože víra je dar, je nezbytné ji rozvíjet a starat se o ni. Jakými způsoby ji můžeš den co den chránit, posilovat a upevňovat?

UČEDNICTVÍ A EVANGELIUM

Pojďme se podívat na další část Markova záznamu velkého pověření. V Mk 16,15.16 čteme Ježíšova slova: „Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.“ Vidíme, že základem tohoto pověření je výzva zvěstovat evangelium.

S myšlenkou na to, co jsme si pověděli, si přečti Zj 14,6. Jak nám tyto verše pomáhají pochopit, co je naším úkolem nejen jako učedníků, ale jako učedníků-adventistů?

Základem učednictví je hlásání evangelia a získávání nových učedníků. Proto je velmi důležité, abychom pochopili, co vlastně je tím poselstvím evangelia. Ježíš v Markově textu představuje evangelium. Když mu uvěříte, budete spaseni; pokud jej odmítnete, budete odsouzeni.

Porovnej Ježíšova slova zapsaná u Marka s J 3,14–19. Pomohl vám Janův záznam porozumět tomu, co říká Ježíš u Marka?

Je velice důležité, abychom byli pevně ukotveni v evangeliu, které máme zvěstovat. Pro hřích byl svět odsouzen k zániku. Ježíš vzal toto odsouzení na sebe. Proto nemusí nikdo z těch, kdo v něho věří, čelit odsouzení, které s sebou hřích přináší, ale díky Boží nepochopitelné milosti je tomuto člověku – bez ohledu na to, jakým hříšníkem byl v minulosti – odpuštěno. Je ospravedlněn, oblečen do Ježíšovy spravedlnosti. Toto poselství musí být základem všeho, co světu kážeme a co učíme.

POVĚŘENÍ U LUKÁŠE

Přečti si L 24,36–53. V těchto verších nalezneme další zprávu o tom, že se Ježíš zjevil svým učeníkům a vyzval je kázat evangelium.

Které dvě věci Ježíš podle Lukášova evangelia učinil, aby posílil víru učedníků?

Všimněte si, že Ježíš se nespokojil jen s fyzickým důkazem, který mohli vidět a cítit. To byl pouze začátek. Pak jim začal citovat Písmo a z Božího slova jim ukazoval, že to, co se stalo, bylo předpověděno.

V čem je pro nás poučením způsob, jakým Ježíš použil Písmo?

Z Ježíšova příkladu se můžeme naučit jednu důležitou zásadu. Jistě že zkušenosti, fyzické projevy a zázraky mohou mít svoji váhu a sehrát důležitou roli v tom, že lidé uvěří v Ježíše. Základem naší víry však musí být Písmo. I přes všechny zázraky Ježíš utvrdil jejich víru slovy Písma. Písmem potvrdil všechno, co se událo, a podpořil každé své slovo. Když samotný Ježíš použil Písmo, aby jeho prostřednictvím dosvědčil všechno, co činil, o co víc bychom to měli dělat i my?

Tato Kristova slova jsou ostrým napomenutím všech snah, které chtějí oslabit rozhodující a základní úlohu Bible v životě církve i v naší práci jako učedníků.

Existují různé vlivy, dokonce i v církvi, které se snaží oslabit naši důvěru v Bibli. Které to jsou? Jak se můžeme chránit před tím, co by mohlo zpochybnit autoritu Písma?

„VY JSTE TOHO SVĚDKY“

Včera jsme hovořili o pověření, jak je zaznamenáno v Lukášově evangeliu. Viděli jsme Ježíšův důraz na Písmo, když s jeho pomocí potvrdil všechno, co se událo. Na základě Písma také učedníky pověřil, aby předávali poselství o spasení do všech končin světa.

Jaké poselství měli učedníci nést světu? L 24,45–48 Je to v souladu s tím, co o čem jsme mluvili v úterý? Souhlasí to s naším chápáním poselství tří andělů ze Zj 14?

I v tomto případě je základem výzvy získávat učedníky a poukázat na zástupnou smrt Ježíše Krista a odpuštění všech našich hříchů. Ježíš nepřipomíná jen události, které souvisely s jeho životem a smrtí, ale zdůrazňuje také jejich význam. Učedníkům řekl, že právě to mají zvěstovat světu. Jejich svědectví bude mocně působit i díky událostem, které se odehrávaly během Ježíšovy smrti a jeho vzkříšení.

Jaký je podle následujících veršů význam Kristovy smrti na kříži a jeho vzkříšení? Ř 5,6–10; 1 K 15,3.4; 1 Pt 2,22–25

Učedníci byli očividně mocní svědkové. To, co začalo v malé skupince Židů v Jeruzalémě, se stalo v průběhu padesáti let celosvětovým hnutím. Prvních sedm kapitol Skutků popisuje růst církve v Jeruzalémě a Judsku. Kapitoly 8–12 uvádějí, jak se díky pronásledování a dalším vlivům křesťanství rozšířilo až do Samaří, Etiopie, Sýrie a dalších pohanských zemí. Kapitoly 13–28 zachycují příběh Saula z Tarzu – pronásledovatele, z kterého se stal křesťan – a jeho misijní snažení, díky kterému se dobrá zpráva dostala až do Říma.

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti kapitoly Zmrtvýchvstání, Zpráva o vzkříšení, Na cestě do Emauz, Setkání s učedníky, Znovu u jezera a Poslední setkání (TV 499–528; DA 779–828). V knize Poslové naděje a lásky si přečti kapitoly Boží záměr s církví, Příprava na službu, Velké poslání, Letnice a Dar Ducha svatého (PNL 9–33; DA 9–56). Dále si přečti tyto evangelijní texty: Mt 28; Mk 16; L 24; J 21 a první dvě kapitoly ze Skutků.

„Musí být zcela zřejmé, že naše postavení před Bohem ani Boží dar není možné ovlivnit žádnými lidskými zásluhami. Kdyby si člověk mohl koupit dar spasení za víru nebo skutky, pak by byl Stvořitel svému stvoření zavázán. Kdyby si kdokoliv mohl zasloužit spasení něčím, co může sám učinit, potom se dostává do stejné pozice, jako když se někdo snaží odčinit své hříchy skutky pokání. Spasení by se tak stalo zčásti dluhem, který můžeme nějak odpracovat. Pokud si člověk nemůže žádnými skutky zasloužit spasení, pak to musí být milost, kterou člověk přijímá jako hříšník, protože přijal a věřil v Ježíše. Je to dar, který je mu dán zcela zadarmo. Otázka ospravedlnění z víry není téma k diskuzím. Celý tento spor se končí, když každý pochopí, že zásluhy padlého člověka ani jeho dobré skutky mu nikdy nepomohou zabezpečit věčný život.“ (FW 19.20)

Otázky k přemýšlení

1. **Jak rozumíte verši u Mk 16,16? Je v něm řečeno, že spaseni budou jen ti, kdo se nechají pokřtít? Jak na tuto otázku odpovídá samotný text verše? Jaký význam a jakou důležitost připisujeme jako církev křtu?**
2. **Přemýšlejte, nakolik se váš sbor angažuje při naplňování celosvětového poslání naší církve na základě veršů, které jsme v tomto úkolu probírali. Jak můžete svému sboru pomoci, aby se více zapojil do šíření evangelia všem národům?**
3. **Proč je důležité, abychom dříve, než začneme svědčit o Ježíši Kristu, pochopili evangelium? Jak mu rozumíš ty?**
4. **Co může váš sbor udělat pro chudé a nuzné ve vašem okolí? Jaký závazek si dal váš sbor k tomuto důležitému bodu učednictví?**

VZORY UČEDNICTVÍ

Texty na tento týden: Mt 14,14; 15,32; 20,34; Mk 1,41; L 6,12.13; 16,19-31; 17,4.5; 18,9-14; Ko 1,14; 1 Tm 5,16

Základní verš

Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očistujte, demony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte. (Mt 10,8)

V tomto čtvrtletí jsme hovořili o Ježíši-učiteli, který shromažďuje učedníky. Zmiňovali jsme se o těch, které si vyvolil, aby ho následovali; o tom, jaké jim dal pokyny, jak je učil a připravoval, jakým vzorem jim byl svým jednáním. Udělal všechno pro to, abychom se i my mohli stát jeho učedníky.

V tomto závěrečném úkolu se budeme snažit objevit některé Ježíšovy vlastnosti, myšlenky a činy, které učedníky pozitivně ovlivnily. Ježíšův způsob jednání a myšlení by měl být základem i naší práce jako učedníků. Porozumění a přijetí jeho postojů nám poskytnou dobrý návod pro učednictví 21. století.

Týden ve zkratce

Jakou roli by měl sehrávat soucit a odpuštění v životě a službě učedníků? Jaký vzor nám dal Ježíš svým chováním k lidem na okraji společnosti, k těm, kteří jsou „jiní“? Jakou úlohu mají církve a sbor při naplňování učednického poslání? Co se můžeme naučit od Ježíše o úloze modlitby?

SOUCIT A ODPUŠTĚNÍ

Když byl Ježíš na zemi, často projevoval vůči ostatním soucit a slitování. (Mt 14,14; 15,32; 20,34; Mk 1,41; 6,34; L 7,13) Řecké slovo nejčastěji překládané jako soucit, slitování nebo lítost vyvolává představu člověka, který je něčím tak dojatý, že se to dotýká nehlubších a nejcitlivějších míst jeho duše. Pokud v našem padlém stavu, s naším tvrdým a sobeckým srdcem, umíme prožívat slitování a soucit s druhými, o co víc se pohled na trpící lidstvo dotýká nitra Božího Syna?!

Vyhledej si verše uvedené jako texty na tento týden. Nad čím Ježíš projevoval lítost? Proč je soucit pro nás jako učeníky tak důležitý?

Ježíš nejen soucítí, on odpouští. Učedníci viděli, jak Ježíš stále znovu odpouští hříchy lidem, se kterými se setkával. Byli svědky nepochopitelného projevu odpuštění vůči jeho nepřátelům, když visel na kříži a modlil se. (L 23,34) I Petr okusil mimořádným způsobem Ježíšovo odpuštění. Když Ježíše zatkli, opustil ho a utekl. Později dokonce třikrát zapřel, že ho zná. I přesto mu Ježíš odpustil a v přítomnosti učedníků s ním obnovil společenství. (J 21,9–17)

Jaké místo má v našich každodenních zkušenostech odpuštění? Jak by se mělo projevit při získávání a přípravě dalších učeníků? L 17,3–5; Ef 4,32

Náš Bůh je soucitný, proto se rozhodl zachránit nás od našich hříchů a odpustit nám. Kdyby pro naši záchranu nic neučinil, byli bychom navěky zatraceni. Proto je velmi důležité, aby prožívání Božího slitování a odpuštění bylo naší každodenní zkušeností. Co jiného by mohlo být pro nás lepší motivací v službě druhým lidem než odpuštění, které pro nás tak mnoho znamená!

ZAVRHnutí A ODSTRČENÍ

Ježíšova služba a příprava učedníků se odehrává ve společnosti s jasnými pravidly – existovaly přesné hranice mezi muži a ženami, náboženskými vůdci a obyčejným lidem, bohatými a chudými, farizeji a publikány.

O jakých společenských rozdílech se dovídáme z příběhu zaznamenaném u L 16,19–31? Jak se v tomto podobenství dívá Pán na postoj a chování bohatých?

Přečti si L 18,9–14 a odpověz na stejné otázky. Jak se Ježíš díval na chování a postoje náboženské vrchnosti?

Ježíš se podle zažitých pravidel společnosti neřídil a ani tyto pravidla neobhajoval, protože vnímal mnohé problémy, které z toho vyplývaly. Naopak se proti všem zvyklostem otevřeně setkával s lidmi na okraji společnosti, zastával se jich a vyučoval je. V evangeliích vidíme, s jakými lidmi Ježíš pracoval a co pro ně dělal. Určitě se snažil oslovit i vyšší vrstvy společnosti, ale stejně tak sloužil pohanům, ženám, malomocným, celníkům či lidem posedlým démonem, Římanům, lidem všelijak postiženým, nevidoucím, chudým, všem těm, které ostatní považovali za vyvrhele a které společnost různým způsobem zavrhla.

Když si uvědomíme, že na tento svět přišel, aby zemřel za hříchy každého člověka, jasně pochopíme, proč se zajímal o každého člověka a každému toužil posloužit.

Jak se chováš k lidem na okraji společnosti? Jaký postoj k nim má váš sbor? Na základě čeho můžeš povědět, zda se o ně skutečně zajímáte, nebo zda je váš zájem jen pózou, která se od věřících všeobecně očekává?

RŮZNOST A DISKRIMINACE

Včera jsem hovořili o tom, jak Ježíš sloužil utlačovaným a vyděděncům společnosti. Dnes se chceme zaměřit více na etnické a národnostní rozdíly.

Národní a etnická nesnášenlivost byla ve starověkém světě běžným jevem. Různé skupiny se nadřazovaly nad jiné. Například starověcí Řekové považovali všechny ostatní národy za barbary, primitivy. S tímto druhem nesnášenlivosti se setkáváme i ve starověké literatuře. Ani Ježíšovi současníci nebyli imunní vůči takovému smýšlení, nehledě na to, jak vyvyšovali svoji náboženskou příslušnost.

**Jaká byla podle uvedených veršů etnická rozmanitost izraelského národa?
Ex 12,38; 18,1; Nu 12,1; Rt 1,16.17; Mt 23,15**

Představa čistého původu je spíše moderní chápání, důsledek evoluční ideologie. Bůh stvořil celé lidstvo „z jedné krve“ (Sk 17,26b). Všichni jsme potomky Adama a Evy, našich prvních rodičů. Prostřednictvím víry v Ježíše se všichni – bez ohledu na barvu pleti, národnost, rasu nebo náboženství – stáváme syny Božími. (J 1,12)

Kristova smrt na kříži za každého člověka by měla jednou provždy zbavit všechny učedníky jakéhokoliv pocitu etnické nebo národnostní nadřazenosti. Kromě toho by nás měla zbavit pocitu nesnášenlivosti vůči jakékoliv skupině lidí. Před Ježíšem na kříži, na kterého byly vloženy hříchy nás všech, jsme si všichni rovni. Ježíšovi učedníci, ti, co jej následují, by se měli víc než kdokoli jiný na tomto světě zbavit předsudků a etnického napětí, které, jak se zdá, je vrozené každé kultuře a společnosti. Nakonec, jsou jen dvě skupiny lidí: spasení a zatracení. Pokud jsme přijali dar spasení, měli bychom jako náš Mistr hledat ztracené a ukazovat jim na jedinou věc, kterou se od nich lišíme – na zaslíbení spasení, jehož se ve víře v Boží milosrdenství dožadujeme.

V čem se projevují předsudky a nesnášenlivost v naší společnosti? Jak to ovlivňuje tebe?

Během tohoto čtvrtroku jsme hovořili i o tom, že Bůh nás vyzývá šířit evangelium, sloužit nuzným a lidem na pokraji společnosti a získávat další Ježíšovy učedníky. Ježíšovo poslání by si měli vzít za své učedníci v každém národě po celém světě. Otázkou je: Jak to udělat?

Zkuste na tuto otázku odpovědět s pomocí následujících veršů: Sk 20,28; 1 K 12,4–13; Ef 4,11–13.

Ježíš byl Učitel, který shromažďoval kolem sebe žáky. Využil každé příležitosti k tomu, aby je povolal, připravil, vzdělával a vychovával. Nikdy nebyl tak zaneprázdňený, aby nepomohl těm, kteří to potřebovali. Získávání a příprava učedníků byly důležitým bodem jeho služby.

Jsmo přesvědčeni, že jako bylo snahou Ježíšovy služby získávat, učit a vychovávat učedníky, stejně tak to musí být základem poslání každého sboru i ve 21. století.

Nikdo to však nedokáže sám. To je jeden z důvodů, proč existuje církev. Tento úkol není určen jen kazatelům, misijním pracovníkům, starším sboru či diakonům. Je to úloha pro každého člena církve. Ježíšovo pověření neobchází žádného učedníka. Kristův příkaz „jděte“ (Mt 28,19) platí i pro tebe.

Někteří věřící se možná při tomto příkazu cítí nepříjemně, protože jim chybí zkušenosti či vědomí vlastního povolání. Když Ježíš povolal rybáře za učedníky, ani oni hned nevěděli, co a jak mají dělat – Ježíš je musel „zaškolit“. To je úkol i pro váš sbor. Každý nový věřící by měl mít možnost naučit se, co znamená být skutečným učedníkem, a měl by vědět, jak se může zapojit do práce pro Mistra.

Před odchodem pověřil Ježíš své učedníky, aby šli do světa a učili všechny národy. (Mt 28,19) Tento příkaz se nezměnil. Evangelium o království musí být hlášáno celému světu dříve, než přijde konec. (Mt 24,14) Pokud Ježíš nezpůsobí, že budou křičet kameny, aby se tento úkol splnil, nemá jiné posly než svoji církev.

Jsi zapojený do práce, ke které nás Ježíš povolal? Anebo jsi příliš zaneprázdňený svými vlastními zájmy? Kdy učiníš změny, o kterých jsi vnitřně přesvědčen, že už měly být dávno udělány?

DŮLEŽITOST MODLITBY

Přečti si následující citát od Ellen G. Whiteové. Jaké principy si z uvedených myšlenek můžeš vzít pro sebe?

„Ježíš se během svého pozemského působení mnoho modlil ke svému Otci. Nejednou trávil na modlitbě celou noc... Jeho oblíbeným místem k osobnímu ztišení byla Olivová hora. Často se stalo, že když davy lidí odešly, aby si v noci odpočinuly, on neodpočíval, i když byl po celodenní práci unavený... Zatímco město byli tiché a učedníci spali, Ježíš bděl. Z Olivové hory stoupaly Ježíšovy úpěnlivé prosby k Otci, aby jeho učedníky ochránil před špatnými vlivy, se kterými se denně ve světě setkávali, a aby jeho vlastní duši posilnil a podepřel k povinnostem a zkouškám dalšího dne. Celou noc, zatímco jeho následovníci spali, se jejich božský Učitel modlil. Rosa a noční déšť mu padaly na hlavu skloněnou v modlitbě. Svým následovníkům zanechal příklad...“ (E. G. Whiteová, *God's Amazing Grace*, 167)

Přečti si následující verše. Které události daly podnět k těmto modlitbám? Co z těchto veršů vyčteme o důležitosti modlitby?

L 5,15,16 _____

L 6,12,13 _____

L 9,28–31 _____

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti text na stranách 228 – 231; 237 – 238; 262.263; 269.270; 438– 442 (DA 359-363, 377-379, 411, 419-421, 687-693).

Uvádíme několik praktických kroků, které může váš sbor udělat v oblasti učednictví:

1. Stanovit si jako svůj prvořadý cíl připravit učedníky.
2. Pojmenovat plány a metody, jak tohoto úkolu dosáhnout.
3. Připravit lidi, kteří budou vést jednotlivé programy.
4. Povzbuzovat všechny členy, aby se zapojili do učednické praxe.
5. Dát prostor k vzdělávání a tréninkům v oblasti učednictví.
6. Zjistit, jaké typy lidí žijí ve vašem okolí a jaké mají potřeby.
7. Připravit program „budování mostů“, který prolomí bariéry mezi církví a lidmi mimo ni, potom naplnit potřeby těchto lidí a navázat nové vztahy.
8. Zavést programy, ve kterých budou využity schopnosti nově obrácených lidí, včlenit je do místního sboru a rozvíjet hlubší odevzdání Kristu.
9. Připravit programy, které pomohou členům, zvláště novým, objevit, rozvíjet a používat jejich duchovní dary.
- 10 Postarat se o to, aby byly k dispozici vhodné programy na přípravu a výuku učedníků.

Otázky k přemýšlení

1. **Co důležitého byste v uvedených bodech doplnili nebo změnili, aby byl váš sbor při výchově učedníků úspěšný? Co můžete udělat pro to, aby se tyto kroky realizovaly ve vašem místním sboru?**
2. **Kolik času strávíš na modlitbě za práci sboru? Rozhodni se, že se každý den budeš modlit za naše celosvětové poslání. I v rámci sobotní školy si jako třída můžete oddělit čas k modlitbám za dílo v církvi na celém světě.**
3. **Jak můžeš ty osobně pomoci svému sboru lépe využít dary a schopnosti členů? Jak se můžeš zapojit do svědecké a učednické práce?**

POUŽITÉ ZKRATKY

3BC – Seventh-day Adventist Bible Commentary, svazek 1-9
RaH – Review and Herald

ZKRATKY BIBLICKÝCH KNIH – PODLE ČEP

Starý zákon:	2 Pa Druhá Paralipomenon	Na Nahum	Fp Filipským
Gn První Mojžíšova (Genesis)	Ezd Ezdráš	Abk Abakuk	Ko Koloským
Ex Druhá Mojžíšova (Exodus)	Neh Nehemjáš	Sf Sofonjáš	1 Te První list Tesalonickým
Lv Třetí Mojžíšova (Leviticus)	Est Ester	Ag Ageus	2 Te Druhý list Tesalonickým
Nu Čtvrtá Mojžíšova (Numeri)	Jb Jób	Mal Malachiáš	1 Tm První list Timoteovi
Dt Pátá Mojžíšova (Deuteronomium)	Ž Žalmy	Nový zákon:	2 Tm Druhý list Timoteovi
Joz Jozue	Př Přísloví	Mt Matouš	Tt Titovi
Sd Soudců	Kaz Kazatel	Mk Marek	Fm Filemonovi
Rt Rúť	Pís Píseň písní	L Lukáš	Žd Židům
1 S První Samuelova	Iz Izajáš	J Jan	Sk Skutky apoštolů
2 S Druhá Samuelova	Jr Jeremjáš	Jk Jan	Ř Římanům
1 Kr První Královská	Pl Pláč	1 K První list Korintským	1 Pt První list Petřův
2 Kr Druhá Královská	Ez Ezechiel	2 K Druhý list Korintským	2 Pt Druhý list Petřův
1 Pa První Paralipomenon	Da Daniel	Ga Galatským	1 J První list Janův
	Oz Ozeáš	Ef Efezským	2 J Druhý list Janův
	Jl Jól		3 J Třetí list Janův
	Am Ámos		Ju List Judův
	Abd Abdijáš		Zj Zjevení Janovo
	Jon Jonáš		
	Mi Micheáš		

DÍLA E. G. WHITEOVÉ

AA The Acts of the Apostles –	VYCH Výchova
PNL Poslové naděje a lásky (2005)	FW Faith and Works
COL Christ's Object Lessons Perly moudrosti (2006)	GC The Great Controversy –
DA The Desire of Ages –	VDV Velké drama věků (2005)
TV Touha věků (2002)	God's Amazony Grace
Ed Education –	TM Testimonies to Ministers and Gospel Workers

U děl Ellen Whiteové je v závorce jako první uvedena zkratka českého překladu a číslo strany, po středníku pak zkratka anglického vydání a číslo strany.

Jsou použity novější překlady děl Ellen Whiteové (Touha věků, Velké drama věků, Na úsvitu dějin).

SBÍRKY V 1. ČTVRTLETÍ 2008

Dary z misijních sbírek v 1. čtvrtletí 2008 jsou pro finanční podporu institucí, které používají moderní zařízení a média. Jejich výhodou je možnost oslovit mladé a technicky zdatné obyvatele celé naší planety přímo v jejich domovech a na pracovištích. Používání rádia, internetu, televize a mobilních telefonů je dnes samozřejmostí, ale žádá to nemalé finanční prostředky. Část prostředků zůstává na misijní projekty v naší unii.

V březnu 2008 se uskuteční sbírka na projekty AWR studia.

Na odvodech do celosvětových misijních sbírek se jednotlivá sdružení podílejí v roce 2008 takto:

České a Moravskoslezské sdružení	85 %
Slovenské sdružení	65 %

Zbýlé prostředky zůstávají sdružením na finanční zajištění jejich misijních projektů.

Dary 13. soboty jsou pro finanční podporu plánovaných projektů církve v jednotlivých částech světa.

V 1. čtvrtletí 2008 jsou finanční dary určeny pro Evro-Asijskou divizi. Toto oddělení Generální konference tvoří země: Arménie, Azerbajdžán, Bělorusko, Gruzie (včetně Abcházie) Kazachstán, Kyrgyzstán, Moldávie, Rusko, Tádžikistán, Ukrajina, Uzbekistán a Sachalin.

V celé této oblasti působí 1985 sborů, ve kterých se schází 1 138 745 členů. Celkový počet obyvatel v těchto zemích je 277 679 000.

Poměr adventistů sedmého dne k populaci je 1 : 1913.

V roce 2008 všechna sdružení odvádějí na tento účel 60 %. Ostatní prostředky jsou určeny na stavební projekty Českého sdružení.

Edvard Miškej, hospodář Česko-Slovenské unie

ZÁPADY SLUNCE

leden	
<i>den</i>	<i>hodina</i>
5. 1.	16. 13
12. 1.	16. 22
19. 1.	16. 32
26. 1.	16. 43

únor	
<i>den</i>	<i>hodina</i>
2. 2.	16. 56
9. 2.	17. 08
16. 2.	17. 20
23. 2.	17. 32

březen	
<i>den</i>	<i>hodina</i>
2. 3.	17. 42
9. 3.	17. 53
16. 3.	18. 05
23. 3.	18. 16
30. 3.	19. 27